

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวปณิธิ มากซุง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ร.ท. 3943

ร.ท. 3943

ร.3

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวปณิธิ มากซุง

- 1 ก.พ. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2547

h 258358

ปณิธิ มากซุง. (2547). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์รัฐ สาเรือง.

การศึกษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการตัดสินใจและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา มาเป็นแนวทางการวิจัยด้านการเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและกลุ่มประชากรอื่นๆ และเป็นแนวทางให้ผู้ที่ต้องการวางแผนการตลาด ผู้ประกอบธุรกิจทางด้านโรงเรียนกวดวิชาตระหนักถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 890 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการศึกษาค้นคว้ามีรายละเอียด ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนด้านปัจจัยค่านิยมของสังคม และค่านิยมของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
2. เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ระดับชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 5 ตามลำดับ
4. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
7. ค่านิยมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
8. ค่านิยมของสังคมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

10. การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

11. การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12. การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**FACTORS RELATING DECISION MAKING OF ENTERING TUTORIAL COURSES OF
NAWAMINTRACHUTID HIGH SCHOOL STUDENT BANGKOK.**

**AN ABSTRACT
BY
MISS PANITHEE MAKSUNG**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2004**

Panitheerak Moksung. (2004). *Factors relating decision making of entering tutorial courses of Nawamintrachulit high school student Bangkok*. Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master project, M.Ed. (Business Education) Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University. Advisor Lect ; Rutha Saruang.

The objective of this research are studied high school student "decision to enter tutorial school and the factor contributing to their decision in Nawamintrachulit, Bangkok. For approach to study of high school students to enter tutorial school and other population and to approach to marketing plan, business trader of tutorial school to realize factor of high school students" decision to enter tutorial school.

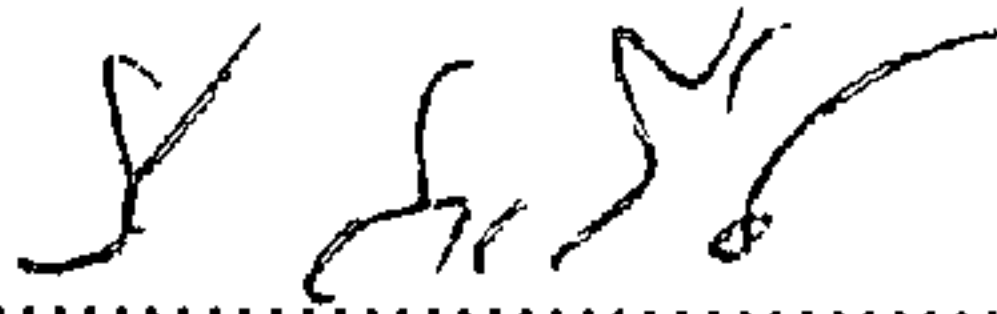
The sampling of this research are 890 high school students in Nawamintrachulit, Bangkok in academic year 2546. The instruments of this research are questionnaire, percentage, mean, standard deviation and Chi-Square test.

The findings were summarized below.

1. The opinion of high school students decision to enter tutorial school in Nawamintrachulit, Bangkok are agree level, the part of social value judgement and students value judgement are moderate level.
2. Significant not relation of sex and decision to enter tutorial school.
3. Significant relation of class and decision to enter tutorial school.
4. Significant not relation of a grade average and decision to enter tutorial school.
5. Significant relation of income or expense and decision to enter tutorial school.
6. Significant relation of family income and decision to enter tutorial school.
7. Significant relation of students value judgement and decision to enter tutorial school.
8. Significant relation of students value judgement and decision to enter tutorial school.
9. Significant not relation of information receive and decision to enter tutorial school.
10. Significant relation of teacher advice and decision to enter tutorial school.
11. Significant relation of friend invite and decision to enter tutorial school.
12. Significant relation of father, mother support and decision to enter tutorial school.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

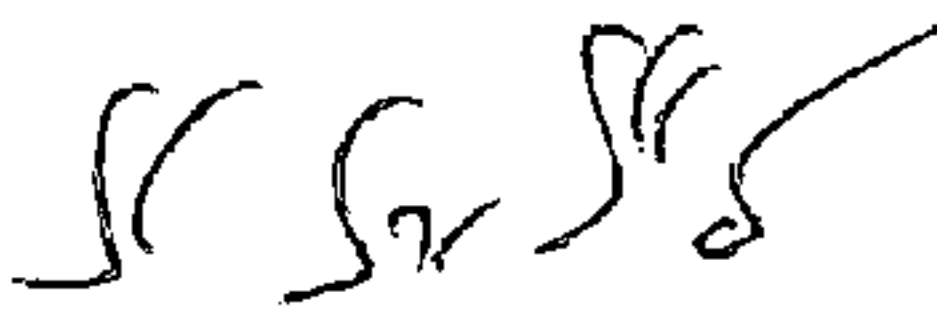
(อาจารย์ รุ่ง สาเรือง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

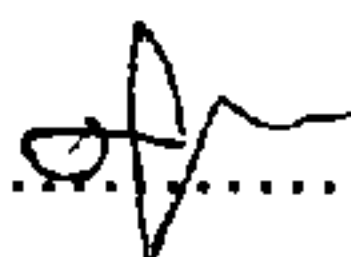
(อาจารย์ สิตฐากร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(อาจารย์รุ่ง สาเรือง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธิ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์รัฐ สาเรือง ประธาน กรรมการที่ปรึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต และอาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง คณะกรรมการที่ ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี รวมทั้งคณาจารย์ทุก ท่านที่ได้ถ่ายทอดวิทยาการตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบคุณอาจารย์โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวก และให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานครที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นกำลังใจ สนับสนุนให้สำเร็จตามความมุ่งหวัง ตลอดจนขอขอบคุณญาติพี่น้อง และเพื่อนๆที่มีส่วนช่วยเหลือให้การทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ปณิธิ มากซุง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง..... 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 3
	ความสำคัญของการวิจัย..... 3
	ขอบเขตของการวิจัย..... 3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 4
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 6
	สมมติฐานของการวิจัย..... 7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ..... 8
	แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและพฤติกรรมวัยรุ่น..... 15
	ปัจจัยทางสังคม..... 18
	แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม..... 18
	แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในอาชีพ..... 19
	แนวคิดเกี่ยวกับกวดวิชา..... 21
	ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด..... 27
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 29
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 31
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 31
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล..... 32
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ..... 33
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 34
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	55
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	63
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	70
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	76
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	78
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 แสดงผลจำนวนและคำร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	37
2 จำนวนและคำร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	38
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมของนักเรียน.....	39
4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมของสังคม.....	41
5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับ การกวดวิชาจำแนกเป็นรายข้อ.....	42
6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	43
7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	44
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	45
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	46
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	47
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	48
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมของสังคมของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	49
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	50
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	51
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	52
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้อง ของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา.....	53
17 การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการตัดสินใจเข้าเรียน.....	54

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดง 6 เหลี่ยม แสดงการแทนลักษณะของบุคลิกและสิ่งแวดล้อมของบุคคล..... 20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอย่างมาก การศึกษาสูงเป็นบันไดก้าวไปสู่งานและอาชีพที่มั่นคง เป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม อันเป็นเหตุให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาต่างก็มุ่งที่จะเข้าเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นถึงชั้นอุดมศึกษา แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยที่จะจัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการให้แก่ทุกคนได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกันจึงทำให้โอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาระดับสูงน้อยลง

ปัจจุบันนี้การเข้าศึกษาต่อใช้วิธีการสอบคัดเลือกซึ่งเน้นความรู้ทางวิชาการ ดังนั้นปัญหาเรื่องที่เรียนมีน้อย แต่มีเรื่องการแข่งขันเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมีความนิยมสูง ซึ่งผู้ปกครองเชื่อว่าถ้าบุตรหลานของตนสามารถเข้าไปเรียนในโรงเรียนที่มีความนิยมสูงแล้ว จะสามารถสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของรัฐได้ และยังเห็นว่าโรงเรียนเหล่านั้นเป็นโรงเรียนที่ตั้งมานานมีชื่อเสียงด้านการสอนเน้นวิชาการ ครูดูแลเอาใจใส่การเรียนการสอนลูกของตนจะทำให้ฉลาดและเรียนเก่ง (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2529 : 1) ค่านิยมทางสังคมที่ยกย่องนับถือผู้มีการศึกษาสูงในสังคมไทยเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละระดับพยายามศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นโดยเฉพาะชั้นอุดมศึกษา (วิเชียร เกตุสิงห์. 2522 : 2) ดังนั้นอัตราส่วนผู้ที่มาสมัครในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงต่อจำนวนนักเรียนผู้เข้าเรียนได้ แต่โรงเรียนที่มีชื่อเสียงนั้นไม่สามารถรองรับได้ทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันผู้เข้าสมัครสอบเข้าเรียนสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545 มีนักเรียนสมัครสอบทั้งสิ้น 108,279 คน แต่มีนักเรียนสามารถผ่านเข้าไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้เพียง 53,285 คน คิดเป็นร้อยละ 85.64 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 : 1) ดังนั้นจะเห็นว่า ผู้สมัครสอบเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนสูงมากกว่าจำนวนที่สถาบันอุดมศึกษาจะรับได้ ทั้งที่มีมหาวิทยาลัยเปิดจำนวนถึง 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตลอดจนสถาบันเอกชนแล้วก็ตาม แต่ค่านิยมที่จะเข้ามหาวิทยาลัยปิดของรัฐนั้นยังนิยมกันอยู่ ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความประสงค์จะเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีชื่อเสียง เพราะหวังที่จะปูพื้นฐานการเรียนเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ นอกจากนี้ยังพยายามชวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่เรียนในห้องเรียน ประกอบกับผู้ปกครองพยายามที่จะให้บุตรหลานของตนไปสมัครเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะผู้ปกครองส่วนใหญ่สนับสนุนบุตรหลานเรียนกวดวิชา สถาบันกวดวิชาใดที่มีคนไปเรียนมากก็พยายามจะส่งบุตรหลานของตนไปสมัครที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่าถ้าได้เรียนกวดวิชาในสถาบันกวดวิชาที่มีชื่อเสียง จะได้เรียนกับอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและอาจรู้แนวข้อสอบรวมถึงมีเทคนิคการสอนให้คิดและจำสูตรต่างๆจึงทำให้มีโอกาสสอบเข้าได้มากกว่า

ในการเรียนกวดวิชาใช้การศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่จะเน้นถึงเนื้อหาวิชาสามัญที่จะใช้ในการสอบโดยเน้นสอนในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษามาแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชา

ต้องการจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชามีความสนใจเข้าใจหรือจำได้อย่างแม่นยำ และผู้กวดวิชาที่ละแห่งจะมีการแก่งข้อสอบและมีเทคนิคการสอนที่แตกต่างกันไป เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เข้ารับการกวดวิชา โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งใช้เพลงมาประกอบการสอนและในเพลงนี้จะมีสูตรหรือคำศัพท์แยกเป็นหมวดๆ เพื่อช่วยแก่งการจำและทำให้ไม่น่าเบื่อ เพื่อเป็นการเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชาจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา จึงทำให้การกวดวิชา มีลักษณะแตกต่างกับการศึกษาทั่วไป เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องของการเพิ่มพูนความรู้อย่างกว้างๆ และมีลักษณะทั่วไป แต่เป็นการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อใช้แข่งขันในการสอบเข้าศึกษาต่อ ด้วยเหตุนี้เองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเอาใจใส่กับผลการเรียน และการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบใหม่ ซึ่งมีเกณฑ์คัดเลือกที่ใช้ทั้งคะแนนเฉลี่ยสะสมจากผลการเรียนและผลการสอบเอนทรานซ์

การเรียนกวดวิชาได้กลายเป็นค่านิยมที่สังคมกลุ่มหนึ่งยอมรับ และยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เกิดแนวคิดของการวิจัย โดยพยายามทำความเข้าใจพฤติกรรมดังกล่าวซึ่งเกิดขึ้นจากลักษณะทางจิตใจ และเงื่อนไขของระบบสังคมที่บุคคลเหล่านั้นเผชิญอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เห็นภาพรวม โดยเริ่มจากกระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมในโรงเรียนกวดวิชาจนกลายเป็นค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยศึกษาจากมุมมองของนักเรียนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจและอธิบายถึงค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาได้ และจากผลการวิจัยของศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้สำรวจกิจกรรมในช่วงปิดเทอมปี พ.ศ.2541 โดยสำรวจจากผู้ปกครองของเด็กอายุระหว่าง 7-15 ปี จำนวน 347 คน พบว่า ผู้ปกครองส่วนมาก (ร้อยละ 67.7) ให้นบุตรทำกิจกรรมต่างๆ โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับ 1 คือ การเรียนกวดวิชาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก จึงเป็นที่ยืนยันถึงความจำเป็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชามากขึ้น (วลัยลักษณ์ พิริยะสุรวงศ์. 2542 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับ อภิชัย พันธเสน (2530 : 6) ที่กล่าวว่า "ผู้ปกครองมองว่าการศึกษาระบบโรงเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน" จึงต้องหาสถานที่เรียนกวดวิชาให้กับเด็ก และผู้ปกครองเห็นว่า การเรียนกวดวิชาเป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่า แม้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและจากผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความพอใจเต็มที่ให้การสนับสนุนในการเรียนกวดวิชาส่วนตัวเด็กเองก็เชื่อว่า การเรียนกวดวิชาอาจมีส่วนช่วยในการเพิ่มความรู้ให้สูงขึ้น และเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (วารสารสงขลานครินทร์. 2544 : 295)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการเข้าเรียนกวดวิชา จึงมีบทบาทสำคัญต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเตรียมตัวจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นผลให้นักเรียนและผู้ปกครองมีค่านิยมให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชามาก ฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลของการวิจัยนี้ อาจจะเป็นแนวทางให้ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เห็นถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนำไปสู่การจัดการปูพื้นฐานทางการเรียนที่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา มาเป็นแนวทางการวิจัยด้านการเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและกลุ่มประชากรอื่นๆ และเป็นแนวทางให้ผู้ที่ต้องการวางแผนการตลาด ผู้ประกอบธุรกิจทางด้านโรงเรียนกวดวิชา ตระหนักถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นระดับที่มีความสำคัญต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป
2. ผลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการวางแผนการตอบสนองความต้องการต่างๆ ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 รวมทั้งสิ้น 890 คน โดยแบ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 286 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 286 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 318 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิได้ดังนี้ นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 286 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 286 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 318 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1.1 เพศ

1.1.2 ระดับชั้นเรียน

1.1.3 ระดับผลการเรียน

1.1.4 คณะและความหวังในอาชีพ

1.1.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับโดยประมาณต่อเดือน

1.1.6 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

1.2 ความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชาด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านเหตุผลการเรียนกวดวิชา

1.2.2 ด้านค่านิยมของนักเรียน

1.2.3 ด้านค่านิยมของสังคม

1.3 การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน หมายถึง กระบวนการใช้ความคิดของนักเรียนในการเข้าเรียนกวดวิชาหรือไม่เข้าเรียนกวดวิชา ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการตัดสินใจเฉพาะแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญสังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละคน อันได้แก่ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลการเรียน คณะที่นักเรียนอยากเข้าศึกษาและความคาดหวังในอาชีพ

ระดับชั้นเรียน หมายถึง วุฒិภาวะทางการศึกษาของนักเรียน สำหรับการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ผลการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนที่วัดจากการคิดค่าคะแนนจากการสอบเป็นเกรด
 ความคาดหวังในอาชีพ หมายถึง ความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในการเลือกคณะ
 เพื่อนำไปประกอบอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาตามความถนัดทางการเรียนของตน

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสามัญของนักเรียน

อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองที่ให้ความอุปการะนักเรียน และอาชีพนั้นๆมีรายได้เป็นรายได้
 หลักของผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือนของครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของสมาชิกในครอบครัวที่รวมนำมาใช้จ่าย
 ด้วยกัน แสดงให้ทราบถึงสภาวะความเป็นอยู่ภายในครอบครัว

ความคิดเห็นในเรื่องการเรียนกวดวิชา หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่
 มีต่อการเรียนกวดวิชาในด้านต่าง ๆ คือ ค่านิยมของนักเรียน ค่านิยมทางสังคม และด้านการรับรู้สภาพแวด
 ล้อมของโรงเรียนกวดวิชา

ความคิดเห็นด้านค่านิยมของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความต้องการ ของนักเรียน
 มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา

ความคิดเห็นด้านค่านิยมของสังคม หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความต้องการ สภาพแวดล้อม
 รอบด้านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา

การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา ได้แก่

1. การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกวดวิชา โดยการ
 ฟัง เห็น หรือ อ่าน

2. การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกวด
 วิชาจากโรงเรียนเดิมของนักเรียน

3. การได้รับการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อน หมายถึง การได้รับการชักชวน พูดคุย ปรีกษา หรือจาก
 เพื่อน เกี่ยวกับการกวดวิชา

4. การได้รับการแนะนำ สนับสนุนจากบิดามารดาและญาติพี่น้อง หมายถึง การได้รับคำแนะนำ
 สนับสนุนจากบิดามารดาเกี่ยวกับการกวดวิชา

การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรียนกวดวิชา โดย
 การฟัง เห็น หรืออ่าน เช่น ได้รับระเบียบการทางไปรษณีย์ ได้รับแผ่นพับโดยตรงจากโรงเรียนกวดวิชา

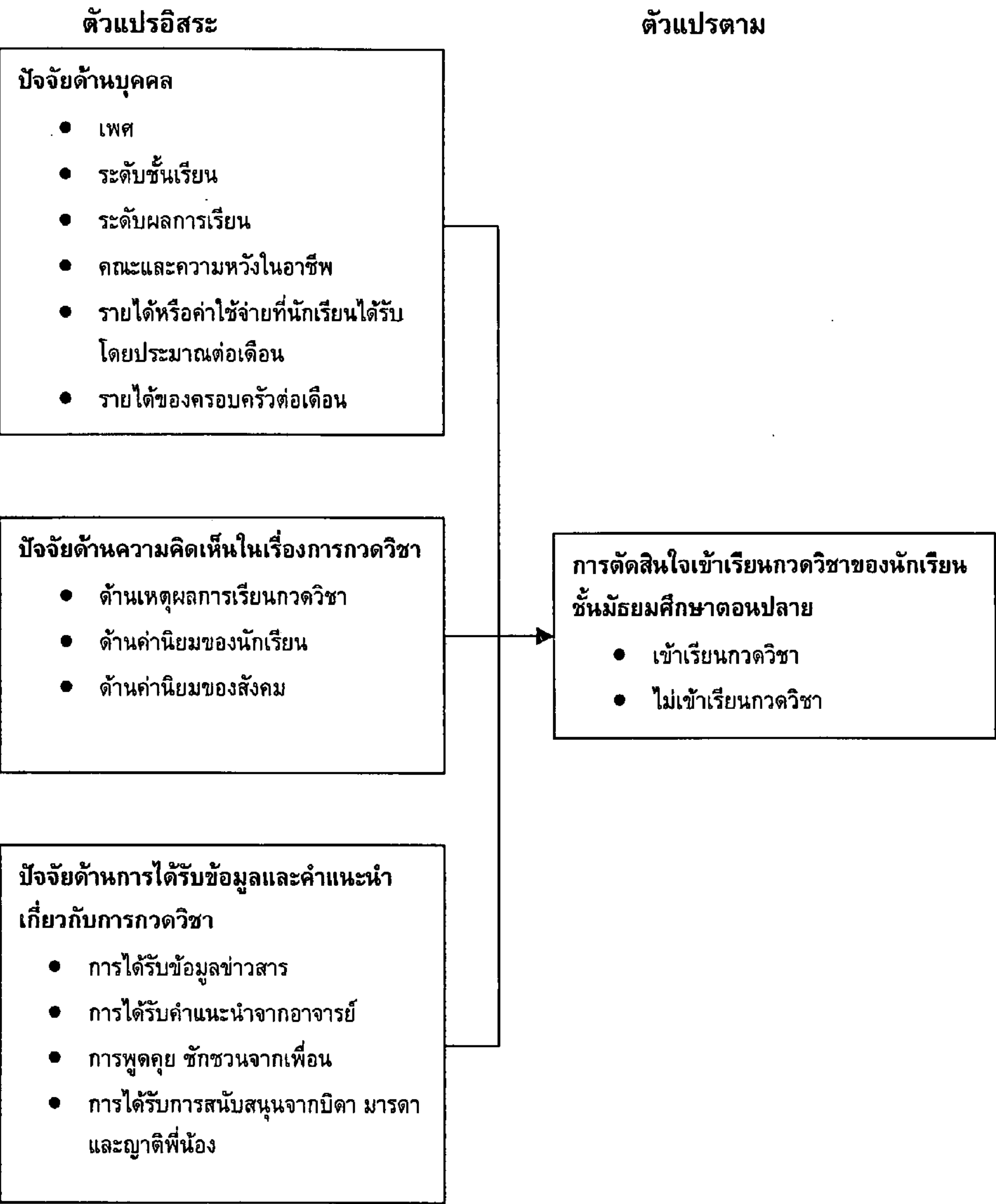
การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียน
 กวดวิชาจากโรงเรียน

การได้รับการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อน หมายถึง การได้รับการชักชวนและพูดคุยแนะนำเกี่ยวกับ
 การเรียนกวดวิชา

การได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาและญาติพี่น้อง หมายถึง การได้รับคำแนะนำ สนับสนุน
 จากบิดามารดาเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
2. ระดับชั้นเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
3. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
4. รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
5. รายได้ของครอบครัวของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
6. ค่านิยมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
7. ค่านิยมของสังคมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
8. การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
9. การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
10. การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร
11. การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและพฤติกรรมวัยรุ่น
3. ปัจจัยทางสังคม
 - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม
 - 3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในอาชีพ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา
5. แนวคิดทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

1.1 ความหมายของการตัดสินใจ (Decision making)

การตัดสินใจ (Decision making) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายอย่างแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหลากหลายของจุดเน้นที่ไม่เหมือนกันดังนี้

ถวัลย์ วรเทพพิพนธ์ (2530 : 2) ได้ให้ความหมายของคำว่า การตัดสินใจ ว่าหมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการประกอบกับการพิจารณาตัดสินใจ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ได้แก่

1. การตัดสินใจต้องมีทางเลือกและทางเลือกที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้นั้น ต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก จึงต้องทำการตัดสินใจ ถ้าไม่มีทางเลือกก็ไม่มี การตัดสินใจ

2. การตัดสินใจต้องมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างที่ต้องการจะบรรลุ และเราเองยังไม่แน่ใจว่าหนทางเลือกต่าง ๆ ที่ทำได้นั้น ทางเลือกใดจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน

3. การตัดสินใจเป็นเรื่องของกระบวนการใช้ความคิดใช้หลักเหตุผล เป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือก หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญ คือ ความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

แสวง รัตนมงคลมาศ (2536 : 87) กล่าวว่า การตัดสินใจหมายถึงทางเลือก (Choice Alternative) ซึ่งทางเลือกนั้นจะต้อง

1. มีทางเลือกหลายอย่าง หากมีทางเลือกเดียวไม่ถือว่าเป็นการตัดสินใจ
2. ใช้เหตุผลประกอบการพิจารณา โดยใช้ข้อมูลตัวเลขต่าง ๆ มาพิจารณาตัดสินใจ
3. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน การตัดสินใจนั้นกระทำไปเพื่ออะไร

1.2 ขั้นตอนในการตัดสินใจ (Step in Decision Making)

กระบวนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (จิตติมา อัจฉริยกุล. 2544 : 5 ; อ้างอิงจาก วีรพล สุวรรณ นันท์. 2522 : 6)

1. การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification)

เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงตัวปัญหานั้นออกมาให้ได้ การแก้ปัญหานั้นเมื่อเรารู้ปัญหาที่แท้จริงก็เท่ากับเราแก้ปัญหาก็ได้ครึ่งแล้ว ซึ่งหมายความว่า ในหลายกรณีที่ผู้แก้ปัญหาไม่ทราบถึงตัวปัญหาที่แน่นอนเพราะฉะนั้นก็อาจดำเนินการแก้ปัญหากุยกอย่างโดยไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงก็เป็นได้

ในขั้นตอนแรกของการตัดสินใจจึงเป็นเรื่องของการสร้างความแน่ใจมั่นใจ โดยการค้นหาทำความเข้าใจกับปัญหาที่แท้จริง ที่ต้องเป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่า กระบวนการตัดสินใจจะเริ่มต้นตามขั้นตอนแรก เมื่อผู้ทำการตัดสินใจมีความรู้สึกว่าได้เกิดปัญหาขึ้นมา นั่นก็คือ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นมาว่า ได้มีปรากฏการณ์บางสิ่งบางอย่างมิได้เป็นไปตามที่คาดคิด หมายถึงว่าได้มีตัวปัญหาเกิดขึ้นแล้ว การตัดสินใจอยู่ที่การแยกแยะตัวปัญหาที่แท้จริงออกมา

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search)

ในขั้นตอนที่สองของการตัดสินใจ ก็เป็นเรื่องข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้ การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่าข่าวสารที่สรรหานั้น จำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา

3. การประเมินค่าข่าวสาร (Evaluation of information)

ในบรรดาข่าวสารที่ได้มานั้น มิได้หมายความว่าข่าวสารที่ได้มานั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินค่าข่าวสาร ว่าถูกต้องเหมาะสมเพียงพอ ตรงกับเวลาและสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์กับปัญหาได้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจ ก็ต้องตัดออกไปการกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives)

ในขั้นตอนนี้สำคัญมากของการตัดสินใจ คือการกำหนดทางเลือกให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เป็นการพยายามครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหได้ในหลายวิธี และต้องยอมรับความจริงว่า ในบรรดาทางเลือกที่กำหนดออกมานั้นจะยังไม่สมบูรณ์ และทางเลือกแต่ละทางอาจช่วยให้แก้ปัญหาก็ถูกต้องเหมาะสมในระดับที่ต่างกัน เพราะฉะนั้นควรกำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหาเพื่อสรุปในการที่เลือกในขั้นต่อไป

4. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternatives)

ขั้นตอนนี้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ว่าเป็นการตัดสินใจอย่างแท้จริง ความจริงแล้วขั้นนี้ก็เพียงอีกขั้นหนึ่งที่อยู่ในขั้นตอนการตัดสินใจเท่านั้นเอง เพราะยังอีกขั้นหนึ่งซึ่งอย่างน้อยที่จะสร้างความสมบูรณ์ให้กับ การตัดสินใจตามขั้นตอนเหล่านี้ได้

5. การปฏิบัติตามการตัดสินใจ (Implement Decision)

เมื่อทางเลือกได้ถูกเลือกขึ้นมา ก็เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกนั้น เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่เพียงใดก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น

1.3 ทฤษฎีการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจที่จะนำมาเสนอในที่นี้มีอยู่ 3 ทฤษฎีด้วยกันคือ

1. ทฤษฎีการใช้เหตุผลสมบูรณ์แบบ (The Rational Comprehensive theory) เป็นการปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้าง สำคัญโดยสังเขปของทฤษฎีนี้ คือ

- ผู้ตัดสินใจเผชิญกับปัญหา ซึ่งสามารถแยกออกมาจากปัญหาอื่น ได้อย่างแท้จริงหรืออย่างน้อยที่สุด ปัญหาเช่นนั้นก็มีความหมายที่ชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาอื่นๆ

- เป้าหมาย ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้ตัดสินใจมีลักษณะชัดเจน และสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้

- การพิจารณาทางเลือกต่างๆที่จะใช้ในการแก้ปัญหาทั้งหมดด้วยความรอบคอบ

- ผลที่จะตามมาจากการเลือกทางเลือกแต่ทางทั้งทางบวก และทางลบได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน

- มีการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของทางเลือกด้วยความรอบคอบ

- ผู้ตัดสินใจจะตัดสินใจเลือกทางเลือกที่จะช่วยให้เป้าหมายค่านิยม หรือวัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ผลของการตัดสินใจ ตามทฤษฎีหรือกระบวนการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น ก็คือ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะช่วยให้เป้าหมายที่กำหนดไว้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพแต่ทฤษฎีนี้มีจุดอ่อน ได้แก่

- ในโลกแห่งความเป็นจริงปัญหาที่ผู้ตัดสินใจประสบมิใช่เป็นปัญหาที่เป็นรูปธรรมสามารถระบุได้ชัดเจน แต่ผู้ตัดสินใจจะพยายามพิจารณาและระบุว่าปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่นั้นคืออะไรมากกว่า

- ทฤษฎีนี้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

- มีปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม เพราะทฤษฎีนี้ตั้งบนฐานคติที่ว่าผู้ตัดสินใจเผชิญกับสถานการณ์ที่มีค่านิยมขัดกัน มากกว่าความเห็นพ้องในค่านิยมดังกล่าว

2. ทฤษฎีส่วนเพิ่ม (The Incremental Theory) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของทฤษฎีนี้ก็เพื่อจะแก้ปัญหาจุดอ่อนของทฤษฎีการใช้เหตุผลสมบูรณ์แบบ โดยมีสาระสำคัญพอสังเขป คือ

- การเลือกเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ และการวิเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อหาทางปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด แต่ยังมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่

- ในการพิจารณาทางเลือกผู้ตัดสินใจจะพิจารณาเฉพาะทางเลือกในการแก้ปัญหาที่สำคัญๆบางทางเลือกเท่านั้น และแต่ละทางเลือกก็จะมี ความแตกต่างกันไม่มากนัก

- ในการประเมินผลที่จะเกิดขึ้นของแต่ละทางเลือกนั้นๆ ผู้ตัดสินใจจะประเมินเฉพาะผลที่สำคัญๆ เท่านั้น
- ผู้สนใจพยายามนิยามปัญหาที่เผชิญอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะสามารถปรับเปลี่ยนเป้าหมายและมรรควิธีที่จะให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมและนำไปใช้การแก้ปัญหาได้
- ทฤษฎีนี้ถือว่าการตัดสินใจในการแก้ปัญหาเพียงครั้งเดียว หรือวิธีแก้ปัญหาเพียงวิธีเดียว
- ทฤษฎีนี้มุ่งเสริมแต่งสภาพสังคมที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ในปัจจุบันมากกว่าที่จะมุ่งส่งเสริมเป้าหมายของสังคมในอนาคต

3. ทฤษฎีผสม (Mixed Scanning Theory) โดยมีสาระสำคัญพอสังเขป ดังนี้

- ทฤษฎีผสมพยายามนำส่วนดีของทฤษฎีการใช้เหตุผลสมบูรณ์แบบ และทฤษฎีส่วนเพิ่มมาใช้ คือ พยายามวิเคราะห์ปัญหาอย่างหยาบ ๆ ก่อน แล้วทำการวิเคราะห์ในรายละเอียดเฉพาะจุดที่เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญ
 - ทฤษฎีผสมนี้อำนวยให้ผู้ตัดสินใจสามารถเลือกใช้ทั้งทฤษฎีการใช้เหตุผลสมบูรณ์แบบและทฤษฎีส่วนเพิ่ม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม
 - ทฤษฎีผสมเป็นการประนีประนอมระหว่างทฤษฎีส่วนเพิ่มกับทฤษฎีการใช้เหตุผลสมบูรณ์แบบ
- จุดเด่นของทฤษฎีนี้ คือ ได้พยายามให้ผู้ตัดสินใจได้ตระหนักในข้อเท็จจริงที่ว่า การเสี่ยงและความไม่แน่นอนของผลที่จะตามมา ฉะนั้นจึงอาจมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทฤษฎีการตัดสินใจมากกว่าหนึ่งทฤษฎี เมื่อลักษณะของเรื่องที่จะต้องตัดสินใจไม่เหมือนกัน (ถวัลย์ วรเทพพุดพิงศ์. 2530 : 3 – 7)

1.4 เกณฑ์การตัดสินใจ (Decision Making Criteria)

โดยทั่วไปมักใช้กันอยู่ 4 เกณฑ์ (วุฒิชัย จ้างง. 2522 : 7) คือ

1. เกณฑ์หาจุดสูงสุด (Maximization) ในลักษณะของการหาเกณฑ์ หาจุดสูงสุดนั้น ทางเลือกต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมาเป็นทางเลือกที่สมบูรณ์แล้ว คือ ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ ทำให้ผู้ตัดสินใจพยายามหาสูงสุด (Maximize) หมายถึง การเลือกทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุด เหมาะสมที่สุดในบรรดาทางเลือกที่มีอยู่นั้น
2. เกณฑ์หาจุดสูงสุด ของทางเลือกที่ต่ำ ๆ (Maximin) เราต้องยอมรับว่าทางเลือกที่กำหนดขึ้นมามีได้เป็นทางเลือกที่สมบูรณ์นัก ทางเลือกบางอย่างส่งผลตอบแทนออกมาในลักษณะที่ไม่น่าพอใจนัก หมายความว่าให้สิ่งตอบแทนออกมาต่ำ ผู้ทำการตัดสินใจพยายามเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในบรรดาทางเลือกซึ่งไม่น่ายินดีนัก
3. เกณฑ์จะสร้างความเสียใจให้น้อยที่สุด (Minimax) ในบางกรณีผู้ตัดสินใจ อาจพบว่าไม่ว่าทางเลือกใดก็ดูจะไม่มี ความพอใจไปเสียทั้งนั้น ผู้ตัดสินใจจึงได้พยายามหาวิธีที่จะสร้างความเสียใจให้กับตนเองให้น้อยที่สุด เพื่อที่จะป้องกันตัวเองมากที่สุด หรือมากเกินไป
4. เกณฑ์สร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) ซึ่งเกณฑ์นี้คล้าย ๆ กับกรณีของทางเลือกที่ดีที่สุดในบรรดาทางเลือกซึ่งไม่ค่อยดีนัก แต่ความแตกต่างอยู่ตรงที่ผู้ตัดสินใจ มักมีเกณฑ์หรือจุดต่ำสุดที่ผู้ตัดสินใจสามารถรับได้ ถ้าหากทางเลือกใดก็ตามที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามความต้องการขั้นต่ำแล้ว เขาก็จะตัดสินใจตามเกณฑ์นั้นโดยที่อาจจะไม่คำนึงถึงทางเลือกอื่น ซึ่งอาจจะมีความเหมาะสมและถูกต้องมากกว่าก็เป็นได้

1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

ปัทมา จิตวัฒนา (2523 : 78 – 79) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลเกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับการอบรมเรียนรู้หรือขัดเกลาทางสังคม โดยผ่านกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งมีสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน กลุ่มสื่อมวลชน เป็นต้น กลุ่มหรือสถาบันเหล่านี้จะปลูกฝังระเบียบวินัย ความคาดหวังให้แก่สมาชิกในสังคมโดยขบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้เองที่ทำให้บุคคลกลุ่มต่างๆ มีค่านิยมทางสังคม มีทัศนคติ รวมทั้งความคาดหวังแตกต่างกันออกไป อาทิ เช่น ค่านิยมของสังคมไทยยกย่องให้เกียรติคนที่มีการศึกษาสูง ยกย่องคนที่ประกอบอาชีพรับราชการ เช่น แพทย์ ทหาร ตำรวจ ครู เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่อยู่ในระดับสูง ส่วนอาชีพที่ใช้แรงงาน เช่น กรรมกร นั้น ถือว่าเป็นอาชีพที่อยู่ในระดับต่ำ ค่านิยมทางสังคมเหล่านี้ บุคคลจะได้รับการปลูกฝังทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดความคาดหวังและยอมทำตามบรรทัดฐานที่กลุ่มวางไว้เพื่อเป้าหมายของบุคคล บุคคลมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งเกิดจากการที่สังคมหรือกลุ่มที่คนเป็นสมาชิกอยู่ถ่ายทอดค่านิยมทางสังคมมา การที่บุคคลตัดสินใจกระทำการใดก็เพื่อให้บรรลุสิ่งที่คาดหวังไว้นั้น เช่น การตัดสินใจที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อในแขนงที่ตนสนใจและประกอบอาชีพตามที่คาดหวังไว้

2. ทฤษฎีการจูงใจ (A Theory of Human Motivation)

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140) จำแนกประเภทแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้จับต้องได้ หรือมาจากสภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างที่จะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน ความสำเร็จในชีวิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่าพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็กๆ โดยแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน
7. มีการวางแผนชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ข่มขู่หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงถึงอารมณ์ที่ละเอียดละเอียดย่อน
6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. ชอบการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น ชอบทำตนเป็นเพื่อนซื่อสัตย์

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความ ต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อย ไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกที่ตนเองขาดทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่าปมด้อย ซึ่งความรู้สึกนี้ยังมีมากเท่าไร ก็ยิ่งพยายามสร้างปมเด่น โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบปมด้อยนั้น

ลักษณะของผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือเหนือกว่าผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับควบคุมให้ผู้อื่นทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่มให้ทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ตนเหนือกว่า
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัย
7. หลีกเลี่ยงการแสดงอารมณ์อ่อนแอออกมา
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้ง

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้นซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยเหลือคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่ หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดูการที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบถือตนเองเป็นใหญ่ (Authoritarian) นั้นเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเฉียนตี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้โดยผู้ใหญ่จะพยายามควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่แกมบังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

อาร์ พันธ์มณี (2546 : 270) แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากรู้เห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การแข่งขัน การดิเคียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการพื้นฐานภายในร่างกาย ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด และเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาพปกติ เช่น ความหิว ความรู้สึกต่าง ๆ ความต้องการที่จะเรียนรู้ เป็นต้น และแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่ถูกกระตุ้นจากนอกร่างกาย แรงจูงใจในลักษณะนี้ เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสังคม และได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นความต้องการที่อยากรู้อยากเห็น และแสวงหาความต้องการทางสังคมขึ้น เช่น ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การยกย่องชมเชย การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น เป็นต้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและพฤติกรรมวัยรุ่น

พัฒนาการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์อย่างมีระบบแบบแผนสืบเนื่องกันไป ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ ทำให้มนุษย์มีลักษณะใหม่ๆ เกิดขึ้นและมีความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้นด้วย (อัมพวัลย์ วิศวสิรานนท์. 2541 : 14 ; อ้างอิงจาก สุชา จันทน์เอม. 2529 : 3)

พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2530 : 138 – 139) ได้สรุปพัฒนาการของวัยรุ่นได้ 4 ด้านดังนี้

1. ด้านร่างกาย พัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยรุ่นจะมีการเจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์เพื่อสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจัยสี่โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหาร จะทำให้มีพัฒนาการด้านนี้เป็นไปอย่างปกติ นั่นคือ ความเจริญเติบโตภายใน ได้แก่ การทำงานของต่อมบางชนิด โครงกระดูกแข็งแรงขึ้น ระบบย่อยอาหาร และการใช้ประโยชน์จากอาหารเป็นไปอย่างรวดเร็วและมากกว่าเดิมเพราะร่างกายกำลังเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ลักษณะเด่นที่น่าสนใจของความเป็นหญิงและชาย คือ ขนาดสะโพก การขยายทรวงอก และการมีประจำเดือนของเพศหญิง การมีเสียงที่ห้าวและมีหนวดของเพศชาย เป็นต้น ซึ่งลักษณะเหล่านี้ได้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์

2. ด้านอารมณ์ ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่นเป็นความรู้สึกหรือความสับสนใจที่เกิดจากการที่ร่างกายมีสิ่งเร้ามากระตุ้น ซึ่งลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่นมีดังนี้

2.1 วัยรุ่นมีการแสดงออกที่แข็งแกร่ง เป็นลักษณะของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่

2.2 เด็กวัยนี้ต้องการความเป็นอิสระมากขึ้น จึงมีปัญหาขัดแย้งกับบิดามารดาเสมอ เนื่องจากเด็กวัยนี้กำลังสับสน และพยายามพ้นจากการปกครองเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย

2.3 วัยนี้เป็นวัยเพื่อฝัน โดยเฉพาะเรื่องอนาคตมักจะฝันถึงการได้รับความสำเร็จในอนาคตการทำงานและอาชีพ นอกจากนี้อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีลักษณะที่ไม่แน่นอนและรุนแรงซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายทั้งภายนอก และภายใน และยังเกิดจากความสับสนในบทบาทของตนเองที่กำลังเปลี่ยนจากวัยรุ่นเป็นวัยผู้ใหญ่อีกด้วย

3. ด้านสังคม วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัย มีความผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมาก โดยจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย ซึ่งเพื่อนจะรับรู้ เข้าใจและช่วยแก้ปัญหาของกันและกันได้ดีกว่าคนต่างวัย และยังสนองความต้องการทางสังคมได้มาก เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การต่อต้านด้านผู้มีอำนาจ การหนีสภาพที่ไม่น่าพอใจของชาวบ้านเป็นต้น ซึ่งลักษณะทางสังคมวัยรุ่นมีดังนี้

3.1 วัยรุ่นจะปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่มเพื่อนยิ่งกว่าการปฏิบัติตาม บิดามารดาหรือครูและเป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระ

3.2 เป็นวัยที่ขาดความมั่นใจ จึงทำอะไรคล้าย ๆ กลุ่มเพื่อนให้เป็นที่ยอมรับ เช่น การแต่งกาย การแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

3.3 วัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการด้านสังคมเร็วกว่าวัยรุ่นชาย

4.ด้านสติปัญญา พัฒนาการทางด้านสติปัญญา หมายถึง การที่บุคคลสามารถเข้าใจ และ ปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ ซึ่งการปรับตัวนี้มีมาแต่แรกเกิดและพัฒนาต่อเนื่องกันตามวัยจนถึงผู้ใหญ่ โดยพัฒนาการทางการตอบสนองจะสูงเกือบเท่าผู้ใหญ่ และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถในการใช้เหตุผลในการตัดสินใจปัญหา รวมถึงมีการพัฒนาการด้านความคิดเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพียงแต่ขาดประสบการณ์ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้ความสามารถที่มีอยู่นั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อัมพวัลย์ วิศวรานนท์ (2541 : 16) การเสริมสร้างพัฒนาการที่ดีของวัยรุ่น มีองค์ประกอบดังที่สำคัญดังนี้

1. ครอบครัว เป็นระบบย่อยที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุดในสังคมและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กพร้อมมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนด้านต่าง ๆ มากมาย ครอบครัวจึงมีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการ กล่าวคือหากมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันในครอบครัว มีความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใยซึ่งกันและกัน ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่เหมาะสม ซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่ดีแล้วย่อมจะเป็นสิ่งที่เอื้อต่อพัฒนาการของเด็กที่เป็นวัยรุ่น นอกจากนี้ครอบครัวยังทำหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมของเด็ก ซึ่งมีผลกระทบต่อการสนิยม (Taste) ความนิยมการบริโภค (Consumption preference) และรูปแบบการดำเนินชีวิต (Life – style)

2. กลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นทั้งทางดีและไม่ดี ถ้าวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีเจตคติที่ดี ต่อการเรียน ก็จะชักจูงกันไปในทางที่ดี เอาใจใส่แสวงหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการ และกลุ่มเพื่อนยังช่วยสอนให้รู้จักอำนาจที่ไม่ใช่แบบส่วนตัว ทำให้การเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากการมีส่วนร่วมด้วย ถ้าฝ่าฝืนจะถูกกีดกันออกจากกลุ่ม แต่ถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ก็อาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี รวมถึงการถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ไม่ต้องการ เช่น หนีโรงเรียน เทียวเตร่ ดื่มสุรา ติดยาเสพติด ซึ่งเป็นผลเสียต่อการเรียนและต่อสุขภาพได้

3. สื่อมวลชน ในปัจจุบันมีหลายรูปแบบทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่วัยรุ่นได้รับมากที่สุดในชีวิตประจำวัน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความตื่นตัวต่อการรับข่าวสารทางสังคมจึงมีโอกาสได้รับความรู้และข่าวสารทางสื่อต่าง ๆ มากกว่าวัยอื่น แต่สื่อมวลชน ก็มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นทั้งในแง่บวกและแง่ลบ กล่าวคือ ถ้าเนื้อหานั้นมีประโยชน์ ให้ความรู้ สร้างทัศนคติที่ดี สื่อนั้นก็จะมีอิทธิพลในแง่บวก และส่งเสริม

พัฒนาการด้วย ในทางกลับกันหากเนื้อหานั้นแสดงถึงความก้าวร้าว ยั่วเย้าทางอารมณ์แล้ว สื่อนั้นก็จะมีประโยชน์ต่อบุคคล แล้วยังก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมและประเทศชาติอีกด้วย

ตามที่กล่าวถึงพัฒนาการและปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการของวัยรุ่นแล้วนั้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นด้วย นั่นคือ โดยทั่วไปถ้าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ต้องเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมที่ผิดปกติ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่น มีดังนี้

1. ขาดเสถียรภาพทางอารมณ์ ทำอะไรเกินขอบเขต ขาดความยั้งคิด รู้เท่าไม่ถึงการณ์
2. ทำอะไรเป็นเด็ก มีความอวดดี
3. ทำอะไรอยากได้หน้า อยากเด่น เป็นความต้องการทางจิตใจ ต้องการเป็นผู้เก่งในสายตา ของผู้อื่น รวมถึงต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ทั้งทางด้านความคิด และการกระทำ
4. ชอบแสดงออกมาเหมือนผู้ใหญ่ ชอบเลียนแบบการกระทำของผู้ใหญ่
5. มีความสนใจเรื่องร่างกายเป็นพิเศษ เช่น ความสวยงามของร่างกาย เป็นต้น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มากมาย ซึ่งในวัยนี้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเป็นอย่างมาก เนื่องวัยรุ่นส่วนใหญ่จะอยู่กับเพื่อนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน วัยรุ่นจะยึดบรรทัดฐานของกลุ่มเป็นแบบอย่าง รวมไปถึงการเลียนแบบดารา นักร้องที่ชื่นชอบ

2.1 อิทธิพลความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว หรือความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้นเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีหลายลักษณะ

จรรยา สุวรรณทัต (2529 : 113) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว กล่าวคือครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว
2. การรู้จักบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนการปฏิบัติการให้สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง บิดามารดาควรอบรมสั่งสอนบุตรโดยรากฐานของเหตุและผล ไม่กระทำด้วยอารมณ์
3. การรู้จักลักษณะธรรมชาติและความต้องการมูลฐานของเด็ก บิดามารดาที่พยายามเข้าใจลักษณะธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก และมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อเด็กมีปัญหา ย่อมมีส่วนช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี

4. ความคงเส้นคงวาของบิดามารดาในการวางระเบียบวินัย ปัจจัยนี้นับว่ามีอิทธิพลต่อบรรยากาศในครอบครัว โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งไม่มีความอดทนต่อการไม่คงเส้นคงวาของบิดามารดา ซึ่งอาจเป็นต้นเหตุให้เกิดความคลอนแคลนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวจะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่น มั่นใจ และไว้วางใจในตัวพ่อแม่ และกล้าที่จะ

ปรึกษาปัญหาต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชน และทางหนึ่งที่จะช่วยให้สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อระบบสังคมและความมั่นคงด้วย

2.2 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

อิทธิพลจากเพื่อน การคบเพื่อน มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุด ได้มีการรายงานการศึกษาหลายเรื่องซึ่งยืนยันได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากกว่าพ่อแม่ เนื่องจากเด็กในวัยนี้ต้องการมีกลุ่มเพื่อนเพื่อสรรค์และสมาคม โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางครอบครัว เด็กที่มีความวิตกกังวลย่อมจะปรึกษาปัญหาขัดข้องใจกับคนที่ตนสนิทและไว้วางใจก่อน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อน การคบเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น อันจะเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่สมบูรณ์ในอนาคต การเข้ากลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นเป็นธรรมชาติหรือภาวะปกติของวัยรุ่นโดยทั่วไปทั้งนี้เพื่อเสริมความรู้สึกที่มั่นคงของจิตใจตน

สุพัตรา สุภาพ (2523 : 23) เสนอไว้ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นมักจะยึดเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อไปนี้

1. สอนให้วัยรุ่นรู้จักอำนาจที่ไม่ใช่แบบส่วนตัว ในกลุ่มเพื่อนเล่น วัยรุ่นจะเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ จากการมีส่วนร่วมในการเล่นด้วยกัน ถ้าฝ่าฝืนจะถูกกีดกันออกจากกลุ่ม

2. กลุ่มเพื่อนช่วยให้วัยรุ่นได้ทดลองข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ ปกติวัยรุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มจะไม่กล้าทำอะไรที่ขัดแย้งหรือลองดีกับผู้ใหญ่แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการทดสอบว่ากลุ่มสามารถจะขัดแย้งต่อผู้ใหญ่นักได้แค่ไหน และพอจะเชื่อถือได้หรือไม่ กลุ่มเพื่อนอาจจะถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการ หรือเป็นในรูปตรงข้าม

3 ปัจจัยทางสังคม

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

ราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 412) ให้ความหมายของค่านิยมทางสังคมวิทยาว่า ค่านิยม คือ วิสัยสามารถ ของสิ่งใดก็ตามที่เชื่อว่าสนองความปรารถนาของมนุษย์ได้หรือ คุณสมบัติของสิ่งใดก็ตามซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์น่าสนใจแก่บุคคล หรือกลุ่มค่านิยมนี้ ต่างกับคำว่าอรรถประโยชน์ (Utility) เพราะค่านิยมขึ้นอยู่กับความเชื่อของมนุษย์อย่างหนึ่งซึ่งมีเนื้อแท้ไม่มีอรรถประโยชน์อย่างใดเลย อาจเป็นที่ยอมรับว่ามีค่าสูงได้ เพราะมนุษย์เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์กับตน นอกจากนี้ของอย่างเดียวกันอาจมีค่าสำหรับ แต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ความคิด พฤติกรรมและสิ่งอื่นที่บุคคลในสังคมหนึ่งเห็นว่ามีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติตามและหวงแหนไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนไปตามกาลสมัย และความคิดเห็นของคนในสังคม

ก่อ สวัสดิพานิช (2518 : 46 – 58) สรุปว่า ค่านิยม หมายถึง ความคิดพฤติกรรมและสิ่งอื่นที่บุคคลในสังคมใดสังคมหนึ่งเห็นว่ามีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติตามและวางแห่นไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและความคิดเห็นของคนในสังคม

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2533 : 2 – 3) อธิบายไว้ว่า ค่านิยมจัดเป็นพฤติกรรมเชิงภาวะสันนิษฐาน (Inference) จากการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การเลือกของบุคคล หรือ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจสรุปประเด็นสำคัญในการอธิบายลักษณะของค่านิยม ได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ค่านิยมจากการเรียนรู้มีใช้มีติดตัวมาแต่เกิด
2. ค่านิยมเป็นระบบของพฤติกรรมที่มีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ

2.1 พุทธิพิสัย (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความคิด บุคคลต้องได้เคยมีความรู้ มีประสบการณ์ หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นก่อนจึงจะเกิดค่านิยมขึ้นได้

2.2 จิตพิสัย (Affective Component) ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ ชอบ ชื่นชม รังเกียจ

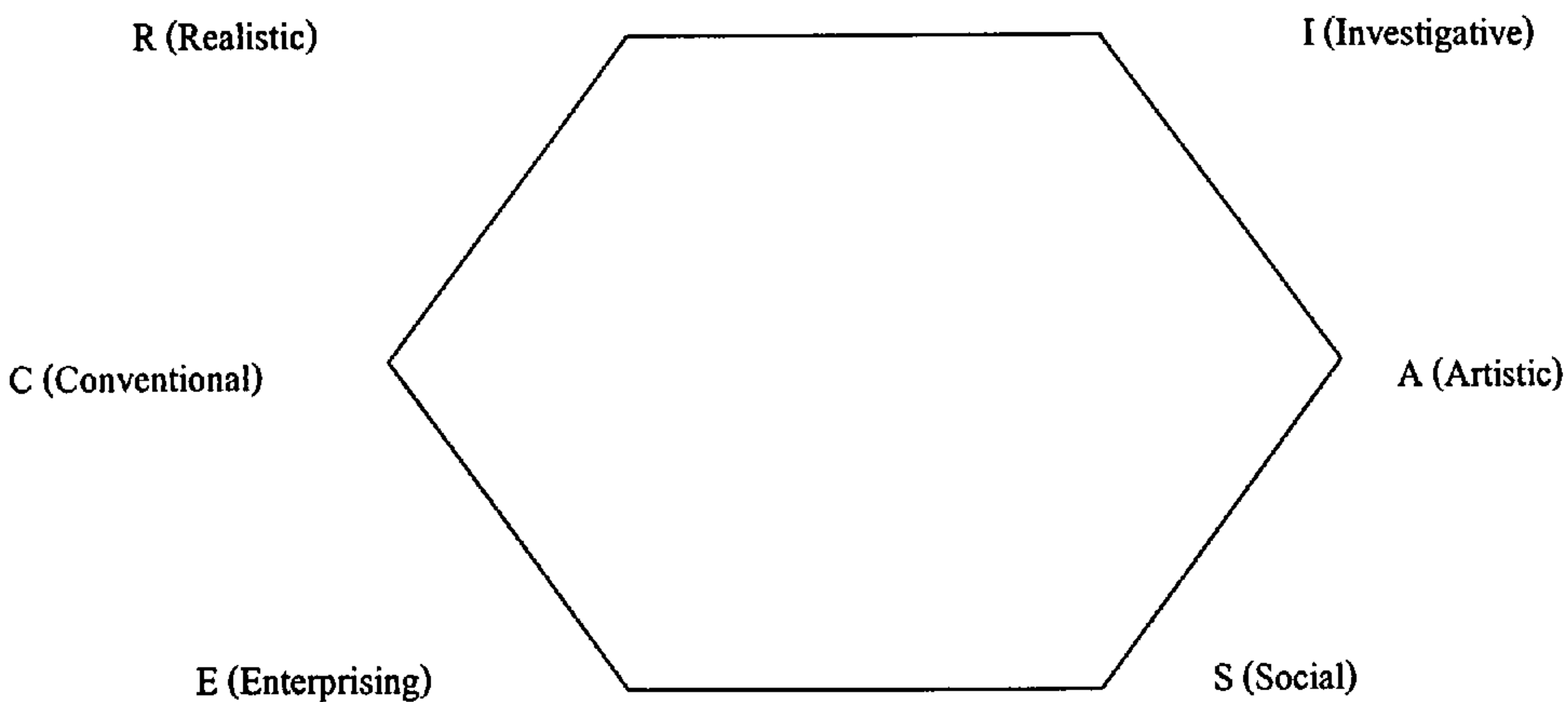
2.3 ทักษะพิสัย (Behavioral Component) คือ แนวโน้มหรือท่าที ที่จะเลือกตอบสนองในแง่ของการยอมรับ – ไม่ยอมรับ เห็นด้วย – ไม่เห็นด้วย เต็มใจ – ไม่เต็มใจ เข้าใกล้ – ออห่าง เป็นต้น สำหรับในต่างประเทศนั้น ก็มีนักปราชญ์ หลายท่านให้ความสนใจ และแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายของค่านิยม ซึ่งส่วนใหญ่ก็มีความหมายคล้ายกัน

ค่านิยมเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจเป็นความรู้ ความเข้าใจ เป็นประสบการณ์ใหม่ที่นักเรียน รวมถึงบุคคลทั่วไปได้รับ และนำไปสู่ค่านิยม ขยันหมั่นเพียร เชื่อมั่นในความสามารถของตน

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในอาชีพ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ความคาดหวังอาชีพ หมายถึง ความปรารถนาและสนใจในการประกอบอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพ และความถนัดทางการเรียน ดังแนวคิดต่อไปนี้ทฤษฎีอาชีพของฮอลแลนด์ (ชวณพิศ บุญจำรัส. 2542 : 30 – 32 ; อ้างอิงจาก Holland. 1973 : 3 – 4) เป็นทฤษฎีที่ให้แนวคิดดังนี้

1. บุคลิกภาพของมนุษย์แบ่งออกเป็น 6 แบบ ตามลักษณะทางอาชีพต่างๆและลักษณะของบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ แบบ Realistic, Investigative, Artistic, Social, Enterprising และ Conventional และใช้อักษรย่อ RIASEC

ภาพประกอบ 1 แสดง 6 เหลี่ยม แสดงการแทนลักษณะของบุคลิกและสิ่งแวดล้อมของบุคคล

ลักษณะของบุคลิกภาพแต่ละแบบ เป็นผลจากการที่บุคคลได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา เช่น บิดามารดา เพื่อนฝูง ครูอาจารย์ ชุมชน สถานภาพทางสังคมที่เขาอยู่ และวัฒนธรรมที่กำหนดตัวเขาจากประสบการณ์ของชีวิต บุคคลเริ่มเรียนรู้ที่จะชอบหรือไม่ชอบกิจกรรมบางชนิดและต่อมาสิ่งที่เขาชอบก็กลายเป็นสิ่งที่เขาสนใจอย่างจริงจัง เมื่อสนใจมากๆ เข้า ก็เริ่มลงกระทำและเมื่อกระทำบ่อยๆ เข้าก็กลายเป็นความชำนาญในกิจกรรมนั้นๆ และ ในที่สุดบุคคลจะรับรู้สิ่งเหล่านั้นเข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของตนเองซึ่งเป็นผลให้บุคคลที่ชอบและสนใจในการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่น ก็มักจะมีแนวโน้มที่จะแสวงหางานอาชีพที่เปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ความสนใจที่กล่าวมาในงานอาชีพนั้นๆ ซึ่งเขาอาจจะเลือกอาชีพเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ครู พยาบาล หรือนักประชาสัมพันธ์ เป็นต้น เนื่องจากงานอาชีพดังกล่าวเปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ความสนใจของเขาได้ถนัดยิ่งขึ้น ด้วยการทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อื่น รับผิดชอบต่อสังคมในแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น เช่น บุคคลที่ชอบวิเคราะห์หาเหตุผล (ตรงกับบุคลิกภาพแบบ S) ดังนั้น เขาจึงถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มตัวอักษร S (แบบ Social) แทนกลุ่มตัวอักษร I (แบบ Investigative)

2. สิ่งแวดล้อมในสังคม แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ เช่นเดียวกับกับแบบฉบับของบุคลิกภาพของมนุษย์ ฮอลแลนด์เชื่อว่าสิ่งแวดล้อมแต่ละแบบจะประกอบด้วยบุคคลที่มีบุคลิกภาพ ที่เข้าได้กับสิ่งแวดล้อมชนิดนั้นๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าคนอยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างใด ก็จะเหมือนกับกลุ่มคนในสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวอย่างเช่น สิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วย วัตถุ เครื่องจักร ก็จะต้องประกอบด้วยบุคคลที่ชอบทำงานกับวัตถุและเครื่องจักรถ้าเขาช่างพูดไปอยู่ก็คงจะอึดอัดใจเป็นแน่ ในทำนองเดียวกัน ถ้าเอาคนที่ชอบทำงานกับตัวเลข สถิติ มาทำหน้าที่อาจารย์แนะแนว ก็คงจะอึดอัดและไม่ชอบใจเช่นกัน หรือลักษณะของคนทำงานในธนาคารก็ย่อมแตกต่างไปจากที่ทำงานในโรงเรียน เป็นต้น

จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า งานอาชีพแต่ละชนิด ต้องการบุคคลที่มีความสนใจ ทักษะและความสามารถที่แตกต่างกัน บุคลิกภาพแบบหนึ่งๆอาจเป็นที่ต้องการของงานอาชีพหนึ่งๆ เช่น กลุ่มอาชีพทางศิลปะ มักจะประกอบไปด้วยศิลปิน ผู้มีบุคลิกภาพที่ชอบงานอิสระ ไม่ชอบทำงานที่มีกฎเกณฑ์ ดังนั้นถ้าบุคคลที่มีอุปนิสัยชอบทำงานมีโครงสร้างเด่นชัด มีระเบียบ ก็คงจะเป็นศิลปิน หรืออยู่กับกลุ่มอาชีพนี้ไม่ได้

จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน เมื่อมารวมกลุ่มกันในการทำงานก็จะสร้างสภาพแวดล้อมของงานที่สะท้อนถึงอุปนิสัย ความชอบ ความสนใจของกลุ่มด้วยกัน ดังนั้นฮอลแลนด์จึงเห็นว่า เราสามารถแบ่งสภาพของสิ่งแวดล้อมในการทำงานของบุคคลได้ ในภาพเดียวกับที่เราแบ่งลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็นแบบต่างๆกัน

ธรรมชาติของมนุษย์ มักจะเฝ้ามองสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้เขาได้มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งอุปนิสัย ความสามารถ ทักษะ เจตคติและค่านิยมของเขา ตัวอย่าง เช่น กลุ่มบุคคลที่ชอบคิดวิเคราะห์ค้นหาเหตุผล ก็จะแสวงหาสิ่งแวดล้อม ที่จะช่วยให้เขาได้ใช้ความสามารถนี้ให้ได้มากที่สุด การแสวงหาของบุคคลจะเกิดขึ้นตลอดเวลาในระดับต่างๆ ของสภาพจิตใจบุคคลที่มีจิตใจสำนึกในการชอบแสดงออกอยากเป็นจุดสนใจหรือจุดเด่น อาจมีแรงขับที่ต้องการเป็นดารา เพราะได้ทั้งชื่อเสียงและสามารถแสดงออกตามที่ตนต้องการ จึงเห็นได้ว่า ความคาดหวังหรือความสนใจในงานอาชีพของบุคคล ย่อมขึ้นโดยตรงกับการที่บุคคลนั้นได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่ตรงกับบุคลิกภาพของเขานั้นเอง เช่น ครูที่เมื่ออาชีพครูอาจเป็นเพราะต้องมาทำงานครู โดยที่ไม่มีใจรัก ซึ่งขัดกับบุคลิกภาพของเขาที่ชอบทางธุรกิจการค้าก็เป็นได้

พฤติกรรมของมนุษย์ เป็นผลของความสัมพันธ์กันระหว่างบุคลิกภาพกับลักษณะของสิ่งแวดล้อมของเขา เช่น ถ้าเรารู้ว่าสภาพแวดล้อมของบุคคลหนึ่งเป็นเช่นใด และรู้ด้วยว่าเขามีบุคลิกภาพแบบหนึ่งใน 6 แบบของฮอลแลนด์แล้ว เราอาจใช้ความรู้เหล่านี้ทำนายเขาถึงการเลือกอาชีพ การเปลี่ยนอาชีพ ความสำเร็จในงานอาชีพและพฤติกรรมทางสังคมของเขาได้ ดังนั้นแบบของบุคลิกภาพ ของบุคคล และสิ่งแวดล้อมสามารถทำให้ทราบเกี่ยวกับลักษณะสิ่งที่เหมาะกับเขา หรือธรรมชาติของสิ่งที่เขาจะเข้ากันได้กับเขา

4. แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา

ความหมายของการเรียนกวดวิชา

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) กล่าวว่า การกวดวิชานั้นมิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่อง บางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษาไปแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชาต้องการจะเน้นให้ผู้เข้ารับการวิชามีความสนใจเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอนภายในเวลาจำกัด และเป้าหมายที่แน่นอนนั้นก็คือ เพื่อใช้ประกอบการแข่งขัน

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2529 : 34 – 51) การเรียนกวดวิชา คือ การเรียนบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียน การเรียนนี้มีมิใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาใน

บางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษาแล้ว เพื่อให้เรียนทันกับผู้อื่นหรือรู้มากกว่าผู้อื่น แต่เดิมการกวาดวิชามุ่งเน้นเฉพาะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือการสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนพยาบาล แต่ในปัจจุบันการเรียนกวาดวิชาครอบคลุมเกือบทุกวิชาที่มีการเรียนการสอน และเป็นการกวาดวิชาในทุกระดับการศึกษา นับตั้งแต่การสอบแข่งขันเข้าเรียนระดับอนุบาล มัธยมศึกษาปีที่1 มัธยมศึกษาปีที่4 หรือแม้แต่การสอบบรรจุเข้าทำงานก็ยังมี การกวาดวิชา บางครั้งการเรียนกวาดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น ดิว เรียนพิเศษ เรียนเสริม

สรุปได้ว่า การเรียนกวาดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ โดยไม่ใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้เรียนกวาดวิชาได้เคยศึกษาไปแล้วจากการเรียนแบบปกติ โดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวาดวิชาเกิดความเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เรียนกวาดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด

ประวัติความเป็นมาของการเรียนกวาดวิชา

จากการศึกษาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาทำให้ทราบว่า การกวาดวิชาเริ่มต้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยชาวจีนที่มีฐานะดีนิยมจ้างครูจีนมาสอนภาษาจีนที่บ้านให้แก่บุตรหลานก่อนที่จะส่งไปศึกษาต่อ ณ ประเทศจีน นอกจากนี้ ดวงเดือน พิศาลบุตร (2520:2) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนของลูกชาวจีน จะมีการจ้างครูมาสอนที่บ้านเดือนละ 8 ดอลลาร์ จึงนับได้ว่าการเรียนการสอนตามความต้องการของบุคคลนี้ เป็นจุดกำเนิดของการสอนพิเศษในปัจจุบัน

ในปี 2479 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2479 แต่ยังไม่มีการกำหนดประเภทของโรงเรียนกวาดวิชาไว้ จนกระทั่ง พ.ศ. 2497 โรงเรียนกวาดวิชาได้รับการกำหนดให้มีการจัดตั้งอย่างเต็มรูปแบบ โดยจัดให้เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษาพิเศษ ซึ่งมี 7 ลักษณะ ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนกวาดวิชา โรงเรียนสงเคราะห์คนพิการ โรงเรียนศิลปศึกษา โรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนส่งคำสอน และโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่

จนกระทั่งปี พ.ศ.2512 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนกวาดวิชาไม่มีความจำเป็นทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง และมีโรงเรียนกวาดวิชาจำนวนมากพอแล้ว จึงมีนโยบายไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกวาดวิชาเพิ่มขึ้น โดยประกาศไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนกวาดวิชาขึ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้มีการซื้อขาย หรือโอนกิจการให้บุคคลอื่น ยกเว้นทายาทโดยชอบธรรมตามกฎหมาย ไม่อนุญาตให้มีการขยายอาคารบริเวณ และชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ไม่อนุญาตให้มีการย้ายสถานที่ อาคารเรียน ไม่อนุญาตให้มีการดำเนินกิจการต่อไป เมื่อโรงเรียนถูกเจ้าของที่ดินเรียกคืน หรือ โรงเรียนเกิดเพลิงไหม้ รวมถึงการไม่อนุญาตให้มีการเพิ่มนักเรียนและสาขาวิชาเพิ่มขึ้น แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการจำกัดโรงเรียนกวาดวิชาก็ตาม แต่ในสภาพความต้องการทางสังคมได้มีการเรียกร้องให้ทบทวนเกี่ยวกับโรงเรียนกวาดวิชาถึง 4 ครั้ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนได้เสนอให้มีการทบทวนนโยบายอีกครั้ง และในครั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติหลักการให้มีการเปิดโรงเรียนกวาดวิชาและมีการกำหนดหลักเกณฑ์

ที่รัดกุมขึ้น เช่น ห้ามจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาในโรงเรียนสายสามัญทุกระดับ ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นครูใหญ่ในโรงเรียนกวดวิชาต้องมีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา หากจบปริญญาตรีสาขาอื่น ต้องศึกษาวิชาทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า 16 หน่วยกิต และต้องมีประสบการณ์เป็นครูมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี เป็นต้น ทำให้โรงเรียนกวดวิชามีคุณภาพดีขึ้น ทั้งในด้านการแข่งขันทางวิชาการ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งบุคลากรที่ทำการสอนด้วย

การแข่งขันและปัจจัยประกอบ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2529 : 69 – 72) เมื่อการแข่งขันเป็นสาเหตุประการหนึ่งในฐานะที่เป็นเครื่องกระตุ้นในการกวดวิชา จึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงเหตุผลของการแข่งขัน การแข่งขันเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการให้รางวัลแก่ผู้ชนะค่อนข้างสูง และเป็นที่ยืนยันว่าการกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิ์ที่จะเข้าสู่งการแข่งขัน และผู้ที่สามารถจะผ่านไปถึงเป้าหมายที่เรียกว่า ผู้ชนะนั้นมีจำนวนจำกัดและยังผลตอบแทนสำหรับผู้ที่มีชัยชนะสูงก็ยังให้การแข่งขันมีลักษณะที่แหลมคมยิ่งขึ้น ในสังคมที่ให้คุณค่าของการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป โดยเฉพาะในบางสาขาที่ยังมีการยอมรับอย่างแพร่หลาย เช่น วิชาแพทยศาสตร์ สัตวแพทย์ ทันตแพทย์และเภสัชศาสตร์ เป็นต้น การแข่งขันเข้าสู่เป้าหมายบางอย่างดังกล่าว จึงเป็นความจำเป็นเนื่องจากจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน สำหรับชีวิตของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเหล่านี้ เมื่อเทียบกับสาขาที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษาต่อ

อย่างไรก็ตามการแข่งขันไม่ใช่เหตุผลเดียวที่จะอธิบายการกวดวิชา ยังมีปัจจัยร่วมอีกหลายปัจจัยที่เป็นที่เป็นเหตุจูงใจให้มีการกวดวิชา ปัจจัยร่วมอื่นอาจจะจำแนกได้ดังนี้

1. การคัดเลือกที่วัดผลโดยถือเอาฐาน ความรู้เป็นเกณฑ์
2. ความพยายามในการจัดให้ ความรู้ ดังกล่าวมีมาตรฐานเดียวเหมือนกันหมด
3. ความรู้ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะต้องใช้ความจำเป็น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในการวัดผล

ทั้งสามประเด็นนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จูงใจให้มีการกวดวิชา นอกเหนือไปจากปัจจัยที่มีความจำเป็นที่ต้องแข่งขันเพื่อผลลัพธ์ที่ต่างกันมากในอนาคต โดยปกติการวัดผลของการแข่งขันผู้ทำการคัดเลือกมักจะเลือกเอาฐานความรู้ เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการคัดเลือกเบื้องหลังความคิดที่เป็นเช่นนี้ สืบเนื่องมาจากการศึกษาที่เริ่มมาจากยุคสังคมศักดินา กล่าวคือ ผู้ที่ควรจะได้รับโอกาสทางการศึกษานั้นควรจะเป็นชนชั้นสูงหรือควรเป็นชนชั้นผู้ปกครองเท่านั้น และโดยปกติลูกหลานชนชั้นผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษาและมีความรู้มากกว่า ฉะนั้น การถือเอาฐานความรู้จึงเป็นการคัดเลือกชนชั้นที่ถูกปกครองไปจากขบวนการศึกษาโดยปริยาย การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการรักษาสถานภาพของชนชั้นผู้ปกครองเอาไว้ ต่อมาในระยะหลังเมื่อสังคมมีสภาพเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะการศึกษาได้ขยายตัวมากขึ้น บุตรหลานพ่อค้าและอุตสาหกรรมก็สามารถได้รับการศึกษามากขึ้น มีการเผยแพร่ความคิดว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาควรจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน แนวคิดว่าการศึกษจะต้องผูกขาดไว้สำหรับชนชั้นผู้ปกครองจึงถูกทำลายลง แต่การวัดผลโดยถือเอาฐาน ความรู้ ยังดำเนินต่อไปภายใต้คำอธิบายของคำว่า ยุติธรรม และประสิทธิภาพ

กล่าวคือ เนื่องจากโอกาสที่จะให้การศึกษาในระดับสูงแก่ทุกคนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ฉะนั้น ผู้มีสิทธิ์ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้นนั้น ควรจะเป็นผู้ที่มีความฉลาด เพราะหากทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกันแล้ว ผู้ที่ฉลาดหรือผู้ที่มีความสามารถทางการศึกษามากกว่าควรจะได้รับคัดเลือกให้ศึกษาสูงขึ้นไป ทั้งนี้ เพราะบุคคลดังกล่าวจะเป็นผู้มีความสามารถเรียนรู้ เข้าใจวิชาการขั้นสูงขึ้นไปง่าย ทำให้ง่ายต่อการให้การศึกษา ซึ่งก็หมายความว่า จะช่วยให้สามารถจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ลักษณะของการกวตวิชาที่ได้ผลดี

สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2529 : 43 – 47) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนกวตวิชาที่ได้ผลดีนั้น จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. การตั้งเป้าหมายของผู้เรียนกวตวิชานั้น จะต้องไม่คาดหวังสูงเกินไปนัก ผู้เรียนต้องรู้จักตนเอง รู้จักประมาณความสามารถของตนแล้วพยายามขึ้นเรื่อยๆ ก็อาจจะสมหวังในสิ่งที่มุ่งหวังได้

2. วิธีของการเรียนกวตวิชาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนเองต้องการเรียนกวตวิชาแบบใด เช่น เรียนซ่อมหรือเรียนเสริม หรือเรียนปรับสภาพ เป็นต้น เพื่อให้รู้แน่ชัดว่าตนจะต้องเรียนอะไร จะได้เรียนได้ถูกต้อง การไม่รู้ว่าตนกำลังเรียนเพื่ออะไรจะทำให้ทิศทางการเรียนไม่แน่นอน ซึ่งมีผลเสียต่อการเรียนได้มาก เพราะทำให้การเรียนไร้จุดหมายที่แน่นอน

3. การสอนของครูเป็นกระบวนการที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับอุปกรณ์การเรียนการสอนรวมทั้งสื่อการสอนต่างๆ ตามสภาพความสัมพันธ์ที่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า Tyler Loop (ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และหลักสูตร) ดังนั้น การสอนของครูจึงมีความสำคัญมากอย่างหนึ่งและอาจกล่าวได้ว่า สำคัญมากที่สุดสำหรับการสอน เพราะว่าการสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียนมาก กล่าวคือ ผู้สอนต้องให้ความสำคัญในเรื่องความแตกต่างของแต่ละบุคคล เอาใจใส่ให้ความรักและความห่วงใยเป็นรายบุคคล เพราะบุคคลเหล่านี้บางคนเป็นผู้มีปัญหาทั้งทางวิชาการและจิตใจ และเนื่องจากลักษณะกลุ่มผู้เรียนจะมีความหลากหลาย กลุ่มวิวิธพันธ์ หรือ (Heterogeneous Group) มากกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ ถ้าผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่ใช้ในห้องเรียนมาสอนกวตวิชา ผลที่เกิดกับผู้เรียนก็คงจะเหมือนเดิมคือ รู้เท่าเดิมหรือไม่รู้เท่าเดิมนั้นเองและที่สำคัญกว่านั้น ก็คือผู้สอนรู้จุดประสงค์ของการเรียนกวตวิชาแต่ละแบบ ถ้าผู้เรียนเรียนกวตวิชาด้วยจุดประสงค์ที่ต่างกัน ผลการสอนก็ย่อมจะล้มเหลวได้ง่ายมากสำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอน

4. ปัจจัยอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนปกติทั่วไปตามหลักสูตรต่างๆ คือ กลุ่มผู้เรียนมีขนาดใหญ่เกินไป กล่าวคือ ในชั้นเรียนมีผู้เรียนมากกว่า 30 คนขึ้นไป ทำให้กลุ่มผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก การให้ความสนใจของครูมีไม่ทั่วถึง สำหรับการเรียนการสอนกวตวิชาก็เหมือนกัน ถ้ากลุ่มเรียนมีขนาดใหญ่มากเท่าใด โอกาสที่จะเรียนได้ประสบผลสำเร็จยิ่งมีน้อยเท่านั้น แม้ว่าผู้สอนจะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างใดมาช่วยสอนก็ตาม เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีโอ แม้แต่เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการก็ตาม เพราะว่าการวัดกรรมทางการเรียนการสอนเหล่านั้นขาด

ความรักความอบอุ่น และความเห็นอกเห็นใจซึ่งเฉพาะครูและอาจารย์เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นจึงจะใช้ อุปกรณ์เหล่านี้มาใช้สอนแทนครูและอาจารย์ไม่ได้ตลอดไป (สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2529 : 45)

5. แม้ว่าอุปกรณ์และตำราที่ใช้ในการเรียนกวดวิชาจะไม่สำคัญเท่ากับครูผู้สอนก็ตาม แต่ก็มีความจำเป็นที่ต้องใช้อยู่มาก ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดทำขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการกวดวิชาในแต่ละแบบ เช่นถ้าเป็นการสอนซ่อม ตำราเรียนจะต้องทำให้ง่ายกว่าและละเอียดกว่าตำราปกติ ถ้าเป็นการสอนเสริม ตำราเรียนจะต้องมีความยากง่ายไม่น้อยกว่าตำราเรียนปกติ และต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น หรือถ้าเป็นตำราเรียนเพื่อสอนเร่ง จะต้องมีเนื้อหาของหลักสูตรที่สูงกว่าปกติ ถ้าการเรียนกวดวิชายังใช้ตำราเดิมที่ผู้เรียนใช้อยู่เป็นประจำในห้องเรียน และครูนำมาสอนอีก ผลที่ได้รับจะเกิดขึ้นน้อยมาก ส่วนอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ นั้นมีความจำเป็นมากที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ อุปกรณ์ควรเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และแตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ โดยเฉพาะการเรียนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ และเป็นการเรียนแบบการสอนซ่อม เพราะธรรมชาติของผู้เรียนส่วนมากจะเป็นผู้ที่เรียนอ่อน การนำอุปกรณ์การสอนที่เคยใช้มาใช้อีกครั้งจะไม่ทำให้เกิดผลดีเท่าที่ควร เพราะอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนนี้ ใช้เพื่อเร้าหรือกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความสนใจอยู่เสมอ

6. ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอน ถ้าผู้เรียนเรียนพิเศษเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น อาจถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียน หรือเรียนตามแฟชั่นของเพื่อนทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีไม่มาก หรือมีมากแต่ไม่นานพอ ทำให้การเรียนไม่ได้ผลดีในส่วนของครูและอาจารย์บางท่านสอนพิเศษเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น สอนเพราะสภาพเศรษฐกิจบีบบังคับ หรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและสนใจทำการสอนจริง แต่ว่าต้องสอนมากชั่วโมงย่อมทำให้ความตั้งใจและความสนใจจริงที่จะทำการสอนลดหย่อนลง สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนกวดวิชาด้วยอย่างมาก

สรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชาที่ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนต้องตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังไม่สูงเกินไป รู้จักเลือกวิธีเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญต่อความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนโดยให้ความรักและความห่วงใย จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือห้องเรียนต้องไม่ใหญ่เกินไป ตำราเรียนจะต้องผลิตขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนพิเศษแต่ละแบบ อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับนักเรียนแต่ต้องเป็นอุปกรณ์ที่แตกต่างจากที่เคยใช้ในห้องเรียนปกติ และความตั้งใจของผู้เรียนและผู้สอนพิเศษก็เป็นปัจจัยที่ทำให้การเรียนพิเศษได้ผลดี

เหตุผลต่าง ๆ ที่นักเรียนนิยมกวดวิชามีดังต่อไปนี้

1. เหตุผลทางวิชาการ

1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้ทันเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมรุ่น

1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรที่ตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเพื่อสามารถเรียนลัดไปชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจเนื้อหาต่าง ๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ที่ตนสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

1.5 ต้องการเรียนรู้พื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นเพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2. เหตุผลทางสติปัญญาและจิตวิทยา

2.1 สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยแตกต่างกันในเวลาเท่า ๆ กัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนได้มากน้อยแตกต่างกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3. เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ประสบผลสำเร็จ

3.2 จุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการเฉพาะนักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นกลุ่มใหญ่ ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่งมีปัญหาในการเรียน

3.3 หลักสูตรไม่ได้คำนึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

3.4 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จะทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาจำกัด

3.5 หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัด และประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการทำการศึกษาต่อไป เช่น ในกรณี ของการกวดวิชาภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย เพราะว่าวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ซึ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communication Approach) แต่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเน้นการทดสอบแบบโครงสร้าง (Strutrlism) จึงทำให้เรียนมีปัญหาในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนจึงต้องชวนชววยหาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เคยออกในปีที่ผ่านมา เป็นต้น

3.6 หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้ เพราะในทางปฏิบัติโรงเรียนโดยมากไม่อาจทำได้ เพราะสาเหตุมากมาย เช่น โรงเรียนขาดห้องเรียนสำหรับเรียนซ่อม ขาดอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณดำเนินงาน ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญ ขาดความสนใจในเนื้อหาปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้การเรียนการสอนซ่อมที่ทางโรงเรียนและหลักสูตรกำหนดไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร (สายใจ ชาัญเกตุวิทย์. 2527 : 102) ดังนั้นถ้านักเรียนประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับสูงกว่า เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องพึงการกวดวิชาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4. เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

4.1 สังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกันในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการแข่งขันทางการศึกษาด้วย เพราะโรงเรียนและสถานศึกษามีการแต่งตั้งตำแหน่งหน้าที่ การงานที่มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้พยายามขวนขวายหาความรู้ให้มากที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาส่วนหนึ่งก็คือ การต้องเรียนกวดวิชา

4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามให้มากที่สุดและสูงที่สุด เช่น พยายามเรียนให้ได้สำเร็จระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงซึ่งมีอยู่จำนวนจำกัดจึงทำให้มีการแข่งขันมากยิ่งขึ้น โดยบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนหนึ่งอาจไม่สนใจด้วยซ้ำว่าเรียนสำเร็จแล้วจะมีงานทำหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องการเป็นคนเก่งของพ่อแม่เพื่อให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตน

4.3 จากการถูก “ลัทธิเอาอย่าง” บังคับให้จำยอมต้องกวดวิชา ซึ่งอาจเกิดจากผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ กลี้ยกล่อม หรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่า การเรียนกวดวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็กจะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้คนอื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ ก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนต้องเรียนกวดวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้ปกครองหรือบางกรณีนักเรียนก็บีบบังคับให้ผู้ปกครองเห็นความจำเป็นว่าตนเองต้องเรียนกวดวิชา เพราะว่าเพื่อน ๆ เขาเรียนกันจนเป็น “แพชั่น”

ดังนั้นจะสังเกตได้ว่า เหตุผลของการที่คนจะเรียนกวดวิชานั้นมีมากมาย พอสรุปได้ว่า สาเหตุใหญ่ ๆ ที่ทำให้คนนิยมเรียนกวดวิชานั้น เนื่องมาจากเหตุผลทางวิชาการ เหตุผลทางสติปัญญาและจิตวิทยาของผู้เรียน เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม และเหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม ปัจจัยที่สำคัญเหล่านี้อาจกล่าวได้ว่ามาจากปัญหาการศึกษาในปัจจุบันได้แก่ความไม่เหมาะสมของหลักสูตรการเรียนการสอน ความจำกัดของโอกาสทางการศึกษาในระดับสูง และความจำกัดของโอกาสทางอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลให้ปัจจัยอื่นตามมาในการให้ผู้เรียนต้องพยายามดิ้นรนเข้าสู่ตลาดการกวดวิชา

เหตุผลในการเลือกโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานครในการวิจัย

เหตุผลในการเลือกโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพราะปัจจุบันการกวดวิชาเป็นที่ยอมรับกันมากในกลุ่มวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งรวมถึงนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เพราะการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐมีการแข่งขันกันสูง และทางโรงเรียนเองก็ไม่สามารถที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ได้ทั้งหมด เนื่องจากเหตุผลหลายประการและอาจรวมถึงตัวของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยเองเคยมีโอกาสดำเนินการสอนนักเรียนที่ โรงเรียนนวมินทราชูทิศกรุงเทพมหานคร จึงทำให้ผู้วิจัยอยากทราบว่า มีเหตุผลและปัจจัยใดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศแบ่งนักเรียนออกเป็นสายวิทย์และ สายศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 286 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 286 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 318 คน

5. ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) หมายถึง การมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า กลุ่มเป้าหมายได้ ขายในราคาที่ผู้บริโภคยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีจ่ายเพราะมองเห็นว่าคุ้ม รวมถึงมีการจัดจำหน่ายกระจายสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรม การซื้อหา เพื่อให้สะดวกแก่ลูกค้า ด้วยความพยายามจงใจให้เกิดความเห็นชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง (เสรี วงษ์มณฑา. 2542 : 11)

รัตนา แสงจันทร์ (2546 : 21 – 22) แบ่งส่วนประสมทางการตลาด ว่าประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่น่าเสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจในผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย อาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์การ หรือบุคคล โดยที่ผลิตภัณฑ์ต้องมีรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์ขายได้ เช่นเดียวกับโรงเรียนกวดวิชาจัดเป็นธุรกิจบริการด้วย ผลิตภัณฑ์จึงรวมทั้งตัวโรงเรียน ครูผู้สอน การสอนกวดวิชา และสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาด้วย

2. ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน หรือราคาเป็นต้นทุน (Cost) ที่ลูกค้าจ่ายเงินไปเพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการนั้นมา โดยจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา เขาจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการนั้น

3. การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วย สถาบันและกิจกรรมใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาด สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายก็คือ สถาบันตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายสินค้า ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง เป็นต้น ดังนั้น สถานที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีการคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชน เช่น สยามสแควร์ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย อนุสาวรีย์ชัย ฯลฯ จะเป็นแหล่งที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรม การซื้อ การสื่อสารอาจจะใช้บุคคลหรือไม่ใช้ก็ได้ เครื่องมือติดต่อสื่อสารมีหลายรูปแบบอาจเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารแบบผสมผสานกัน (Integrated Marketing Communication) (IMC) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์ คู่แข่งขัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้

4.1 การโฆษณา (Advertising) หมายถึง เป็นกิจกรรมในการนำเสนอข่าวสาร เกี่ยวกับองค์การ หรือผลิตภัณฑ์ บริการ หรือความคิดเห็น ที่ต้องมีการจ่ายเงินโดยผู้อุปถัมภ์รายการ

4.2 การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal selling) หมายถึง เป็นกิจกรรมการแจ้งข่าวสารและจูงใจตลาดโดยใช้บุคคล

4.3 การส่งเสริมการขาย (Sales promotion) หมายถึง กิจกรรมที่นอกเหนือจากงานโฆษณา การขาย โดยใช้พนักงานขาย และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจ ทดลองใช้ หรือการซื้อ ซึ่ง ได้แก่ การลด แลก แจก แถม ซึ่งโรงเรียนกวดวิชามักใช้กลยุทธ์ลดราคา เพื่อดึงใจให้ลงคอร์สเรียนเพิ่มเติม

4.4 การให้ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and public relations) การให้ข่าวสารเป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องมีการจ่ายเงิน ส่วนการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผนโดยองค์การหนึ่ง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อโครงการให้เกิดกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การให้ข่าวสารเป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์

การวิจัยด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานครในครั้งนี้ จะนำโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภคทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมาประกอบในงานวิจัย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบกับค่านิยมที่มีต่อการสอบเอ็นทรานซ์ ค่านิยมของผู้ปกครองในไทยในปัจจุบัน จะส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจในการเข้าเรียนกวดวิชา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ (2540 : 83-85) ได้ทำการวิจัยโดยการสำรวจเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 และผู้พึงสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะสอบไล่ตามปกติหรือสอบเทียบเป็นจำนวน 90 คน โดยไปคัดเลือกผู้ตอบจากสถาบันกวดวิชาที่ตั้งอยู่ในสยามแสควร์ พบว่า ปัจจัยสำคัญที่นักเรียนใช้ตัดสินใจเลือกโรงเรียนหรือสถาบันกวดวิชา คือ ร้อยละ 30 เพราะอาจารย์ผู้สอนดี สอนแล้วคนสอบได้มากรองลงมาร้อยละ 18.9 เลือกโรงเรียนกวดวิชาโดยเชื่อคำแนะนำจากรุ่นพี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.9 เลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยทราบมาจากหลายแหล่งว่าโรงเรียนชื่อเสียงดี ในด้านการมีอาจารย์สอนเก่ง จนมีนักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ๆ ได้จำนวน การเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ดีมีโอกาสทำให้สอบเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องการได้

รัชชัย บุญมี (2542 : 93) ได้ศึกษาเรื่อง “ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง มีความต้องการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับ (ค่าเฉลี่ย 3.73) โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการเรียนกวดวิชา คือ เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย สำหรับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ ในส่วนสถานที่ที่ต้องการเรียนกวดวิชาพบว่า มีความต้องการเรียนกวดวิชาที่สถาบันกวดวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ที่โรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ด้านวิธีการเรียนการสอน พบว่า ต้องการให้มีการเรียนการสอนแบบเน้นสอนสรุปเนื้อหา ช่วงเวลาที่

ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ การเรียนกวดวิชาไปพร้อมๆกับการเรียนตามปกติในภาคเรียนที่ 1 และ 2 โดยค่าใช้จ่ายที่นักเรียนคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการเรียนกวดวิชา คือ 26-50 บาท/ชั่วโมง/วิชา/คน สำหรับผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง คิดเองร้อยละ 80.41 และแหล่งข้อมูลของการกวดวิชาที่ต้องการทราบมากที่สุด คือ จากคนที่เคยเรียนกวดวิชามาก่อน

คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ (2540 : 39) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะและความต้องการของนักเรียนมัธยมปลายต่อโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ “ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ มาเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มความรู้ในวิชาที่ต้องการเรียน เพื่อเพิ่มระดับคะแนน เพราะตามเพื่อน เพราะถูกบังคับ และเพราะชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ตามลำดับ

วราพร เตชะธเนศ และคณะ (2543 : 13) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการกวดวิชา กับค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน โดยศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน พบว่า สถาบันกวดวิชาจะช่วยวางระบบการเรียนการสอนให้นักเรียนทำให้เกิดความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบ จัดลำดับหลักสูตรเป็นหมวดหมู่ แบ่งการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน หัดทำโจทย์ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เน้นส่วนสำคัญให้นักเรียนจดจำได้ สร้างบรรยากาศที่ดีกับการเรียน อาจารย์มีการแทรกอารมณ์ขัน ทำให้ผ่อนคลายความเครียดและช่วยในการจดจำเทคนิคต่างๆ

จากการประมวลเอกสารทั้งหมด ผู้วิจัยคาดว่าปัจจัยหลายด้านที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วยเพศ ระดับชั้นเรียน แผนการเรียน ผลการเรียน คณะวิชาที่สนใจ ความคาดหวังในอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัวประกอบด้วย ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพบิดามารดา และรายได้ต่อเดือนของครอบครัวการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา การได้รับการแนะนำจากอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา การได้รับการแนะนำ พูดคุยและชักชวนจากเพื่อน และการได้รับการแนะนำ สนับสนุนจากบิดามารดาและญาติพี่น้อง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

- 1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 รวมทั้งสิ้น 890 คน โดยแบ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 286 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 286 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 318 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ซึ่งได้มาโดย ดำเนินการดังนี้

- 1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ณ ระดับความเชื่อถือ 95% และความผิดพลาด 5% โดยการวิจัยครั้งนี้ คำนวณจากสูตร Taro Yamane (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531 : 51)

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดของประชากร
	e	คือ	ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้

(กำหนดให้เท่ากับ 0.05)
โดยที่จำนวนขนาดของประชากรในการวิจัยนี้เท่ากับ 890 คน เมื่อคำนวณตามสูตร จะได้ดังนี้

$$n = \frac{890}{1 + 890(0.05)^2}$$

= 276 คน

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 890 คน ในการวิจัยครั้งนี้จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
ได้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 276 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะสามารถตอบคำถามให้ตรงตามตัวแปรที่กำหนดไว้ จาก
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 890 คน วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้
ใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ
กรุงเทพมหานคร เป็นประชากร ผู้ศึกษาพบว่า ในกลุ่มประชากรนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับชั้นเรียน ในแต่ละ
ระดับชั้นเรียนผู้ศึกษาได้กำหนดโควตาเท่ากันชั้นละ 92 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้าง
และพัฒนาขึ้น จากการศึกษาแนวความคิดทางทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่จะทำการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคล เป็นคำถามประเภทมีคำตอบให้เลือก (check list) ประกอบด้วยข้อ
คำถามจากตอนที่ 1 จำนวนรวมทั้งสิ้น 7 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน คณะที่คาดหวัง อาชีพที่
คาดหวัง รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชา ประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ค่านิยมของนัก
เรียน และค่านิยมของสังคม ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับตาม
แบบของลิเคิร์ท (Likert's scale) จำนวน 43 ข้อ แบ่งการให้คะแนนดังนี้

4 หมายถึง เป็นจริงอย่างยิ่ง

3	หมายถึง	เป็นจริง
2	หมายถึง	ไม่ค่อยจริง
1	หมายถึง	ไม่จริง

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับความคิดเห็นค่านิยมของนักเรียน ค่านิยมของสังคม การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 1. เกี่ยวกับความคิดเห็นค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคม มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
 - คะแนน 1.00 – 2.00 ไม่เห็นด้วย
 - คะแนน 2.01 – 3.00 ปานกลาง
 - คะแนน 3.01 – 4.00 เห็นด้วย
- 2. เกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคม มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
 - คะแนน 1.00 – 2.00 มีค่านิยมในระดับต่ำ
 - คะแนน 2.01 – 3.00 มีค่านิยมในระดับปานกลาง
 - คะแนน 3.01 – 4.00 มีค่านิยมในระดับสูง
- 3. เกี่ยวกับการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
 - คะแนน 1.00 – 2.00 ได้รับคำแนะนำน้อย
 - คะแนน 2.01 – 3.00 ได้รับคำแนะนำปานกลาง
 - คะแนน 3.01 – 4.00 ได้รับคำแนะนำมาก

ตอนที่ 3 การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) จำนวน 4 ข้อ แบ่งการให้คะแนนดังนี้

4	หมายถึง	เป็นประจำ
3	หมายถึง	บางครั้ง
2	หมายถึง	นานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

- 1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ และการใช้การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม
- 2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย เพื่อสร้างแบบสอบถามต่อการตัดสินใจในการเข้าเรียนกวดวิชาของผู้เรียน โดยกำหนดขอบเขต และเนื้อหาให้ครอบคลุม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตลอดจนวิเคราะห์ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความเข้าใจ และการใช้ภาษาเพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นผู้เรียนนอกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach) ที่ระดับ 0.813

7. แบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบขอความเห็นชอบเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยขอความร่วมมือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัว เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลที่โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการรวบรวมเก็บแบบสอบถามกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 276 คน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์เพียงพอแก่การประมวลผล เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาลงรหัสคะแนน (coding) แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับวินโดวส์ (Statistical package for the Social Sciences / for windows)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\overline{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลัง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\chi^2 = \frac{\sum (O - E)^2}{E}$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
	O	แทน	ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกต(Observed Frequency)
	E	แทน	ค่าความถี่ที่คาดหวังไว้หรือความถี่ที่ได้มาตามทฤษฎี (Expected frequency)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน χ^2 - distribution
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับผลการเรียน รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับโดยประมาณต่อเดือน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม และการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 276 คนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับผลการเรียน รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับโดยประมาณต่อเดือน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับผลการเรียน รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับโดยประมาณต่อเดือน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	101	36.6
หญิง	175	63.4
รวม	276	100.0
ระดับชั้นเรียน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	92	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	92	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 6	92	33.3
รวม	276	100.0
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.50	63	22.8
2.51 – 3.00	95	34.4
มากกว่า 3.01 ขึ้นไป	118	42.8
รวม	276	100.0
รายได้ที่นักเรียนได้รับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	193	69.9

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3,001 – 7,500 บาท	83	30.1
รวม	276	100.0
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	45	16.3
10,001 – 25,000 บาท	138	50.0
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	93	33.7
รวม	276	100.0

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 276 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 175 คน คิดเป็นร้อยละ 63.4 และเป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 101 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6

มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.01 ขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 118 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 ผลการเรียน 2.51 – 3.00 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และต่ำกว่า 2.50จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

มีรายได้ที่นักเรียนได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 193 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ รายได้ระหว่าง 3,001 – 7,500 บาท จำนวนทั้งสิ้น 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 25,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการตัดสินใจของนักเรียน

การตัดสินใจของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เรียนกวดวิชา	106	38.4
เรียนกวดวิชา	170	61.6
รวม	276	100.0

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 276 คน โดยส่วนใหญ่ เรียนกวดวิชา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 170 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 และไม่เรียนกวดวิชา จำนวนทั้งสิ้น 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมของนักเรียน

ข้อที่	ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.	มีส่วนช่วยเพิ่มความมั่นใจในการทำข้อสอบ	3.08	0.57	เห็นด้วย
2.	การเรียนกวดวิชาจะทำให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น	2.86	0.67	ปานกลาง
3.	ช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางขึ้น	3.31	0.60	เห็นด้วย
4.	เพื่อรู้แนวข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย	3.17	0.71	เห็นด้วย
5.	มีส่วนช่วยในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาทั้งปี	3.13	0.71	เห็นด้วย
6.	เนื้อหาคล่องกับข้อสอบคัดเลือกเข้าต่อมหาวิทยาลัย	3.03	0.63	เห็นด้วย
7.	ทำให้มีความรู้เท่าทันหรือทัดเทียมเพื่อน	2.86	0.72	ปานกลาง
8.	ช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากขึ้น	3.18	0.61	เห็นด้วย
9.	อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชามีการสอนที่เข้าใจง่าย	3.25	0.67	เห็นด้วย
10.	อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชาเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง	2.44	0.72	ปานกลาง
11.	อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชามีบุคลิกภาพและอรรถาศัยดี	3.12	0.59	เห็นด้วย
12.	อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีความตั้งใจสอนสูง	2.99	0.67	ปานกลาง
13.	กลุ่มผู้เรียนกวดวิชาเป็นผู้มีความตั้งใจเรียนสูง	2.73	0.78	ปานกลาง
14.	อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีคุณวุฒิเพียงพอน่าเชื่อถือ	3.16	0.56	เห็นด้วย
15.	ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	2.87	0.69	ปานกลาง
16.	การกวดวิชาช่วยเพิ่มพูนความรู้	3.20	0.58	เห็นด้วย
17.	การเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยทางด้านจิตใจ	2.71	1.34	ปานกลาง
18.	มีความรู้มากขึ้น รู้ล่วงหน้าทำให้เรียนที่โรงเรียนเข้าใจ	3.16	0.65	เห็นด้วย
19.	ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในหลักสูตรน้อยลง	2.21	0.87	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
20.	การเรียนกวดวิชาเป็นการเสียเวลาและเงินจำนวนมาก	2.76	0.95	ปานกลาง
21.	ทำให้มีเวลาน้อยลงที่จะทบทวนวิชาที่เรียนมาแล้ว	2.66	0.88	ปานกลาง
22.	เป็นการเรียนระยะสั้นเป็นการเร่งรัดและเกิดผลน้อย	2.39	0.80	ปานกลาง
23.	ไม่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้	1.93	0.71	ไม่เห็นด้วย
24.	ขึ้นอยู่กับผลการเรียนเดิมมากกว่าการเรียนกวดวิชา	2.59	0.85	ปานกลาง
25.	ทำให้เหนื่อยไม่มีเวลาพักผ่อน มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	2.95	0.83	ปานกลาง
รวม		2.87	0.27	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมของนักเรียน ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยค่านิยมของนักเรียนที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ลำดับแรก ได้แก่ การเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.31$)

รองลงมา คือ อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชา มีการสอนที่เข้าใจง่าย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.25$)

ลำดับสุดท้าย คือ การเรียนกวดวิชาไม่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 1.93$)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านิยมของสังคม

ข้อที่	ปัจจัยค่านิยมของสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.	ถ้ามีเงินมากพอควรเรียนกวดวิชา	2.73	0.90	ปานกลาง
2.	ควรส่งเสริมให้มีการเรียนกวดวิชามากขึ้น	2.39	0.80	ปานกลาง
3.	การสอบคัดเลือกทำให้นักเรียนต้องกวดวิชาเพิ่มขึ้น	2.99	0.85	ปานกลาง
4.	การเรียนกวดวิชาเป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ	3.16	0.61	เห็นด้วย
5.	นักเรียนต้องการความสำเร็จในการเข้ามหาวิทยาลัย	3.74	0.47	เห็นด้วย
6.	การเข้ามหาวิทยาลัยปิดได้จะเกิดความภาคภูมิใจ	3.72	0.54	เห็นด้วย
7.	การเข้ามหาวิทยาลัยปิดจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย	3.50	0.65	เห็นด้วย
8.	สังคมโดยทั่วไปมักมีการแข่งขันอยู่เสมอ	3.75	0.48	เห็นด้วย
9.	สังคมยกย่องผู้ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐ	3.53	0.59	เห็นด้วย
10.	สังคมมีการจำกัดโอกาสทางการศึกษา	2.88	0.90	ปานกลาง
11.	สังคมมีการจำกัดโอกาสทางด้านอาชีพ	3.00	0.78	ปานกลาง
รวม		3.22	0.34	เห็นด้วย

จากตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยค่านิยมของสังคมของนักเรียน ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยค่านิยมของสังคมของนักเรียน ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ลำดับแรก ได้แก่ สังคมโดยทั่วไปมักมีการแข่งขันอยู่เสมอ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$)

รองลงมา คือ นักเรียนต้องการความสำเร็จในการเข้ามหาวิทยาลัย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และการเข้ามหาวิทยาลัยปิดได้จะเกิดความภาคภูมิใจ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

ลำดับสุดท้าย คือ ควรส่งเสริมให้มีการเรียนกวดวิชามากขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.39$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา
จำแนกเป็นรายข้อ

การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ป้ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์	3.55	0.58	มาก
ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา	2.70	0.85	ปานกลาง
ได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา	3.22	0.76	มาก
ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาผู้ปกครองและญาติพี่น้อง	2.84	0.94	ปานกลาง
รวม	3.08	0.78	มาก

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร พบว่า การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ลำดับแรก ได้แก่ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ป้ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมา คือ การได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$) ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาผู้ปกครองและญาติพี่น้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) และลำดับสุดท้าย เป็นการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

เพศ	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ชาย	33 (32.7)	68 (67.3)	101 (100.0)
หญิง	73 (41.7)	102 (58.3)	175 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 2.213 df = 1 Sig. = 0.137

จากตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ระดับชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

ระดับชั้นเรียน	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ม. 4	38 (41.3)	54 (58.7)	92 (100.0)
ม. 5	48 (52.2)	44 (47.8)	92 (100.0)
ม. 6	20 (21.7)	72 (78.3)	92 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 18.502 df = 2 Sig. = 0.000*

จากตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า ระดับชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียน
กวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียน
กวดวิชา

ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ต่ำกว่า 2.50	24 (38.1)	39 (61.9)	63 (100.0)
2.51-3.00	36 (37.9)	59 (62.1)	95 (100.0)
มากกว่า 3.00	46 (39.0)	72 (61.0)	118 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 0.030 df = 2 Sig. = 0.985

จากตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน
กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการ
ตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้า
เรียนกวดวิชา

ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับ	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ต่ำกว่า 3,000 บาท	82 (42.5)	111 (57.5)	193 (100.0)
3,001-7,500 บาท	24 (28.9)	59 (71.1)	83 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 4.519 df = 1 Sig. = 0.034*

จากตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนัก
เรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียนมีความ
สัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง
ไว้

สมมติฐานที่ 5 รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียน กับ การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

รายได้ของครอบครัว	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	27 (60.0)	18 (40.0)	45 (100.0)
10,001-25,000 บาท	61 (44.2)	77 (55.8)	138 (100.0)
มากกว่า 25,000 บาท	18 (19.4)	75 (80.6)	93 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 25.100 df = 2 Sig. = 0.000*

จากตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนกับการ
ตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียน
กวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 ค่านิยมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

ค่านิยมของนักเรียน	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ระดับกลาง (1.34 – 2.66)	92 (45.3)	111 (54.7)	203 (100.0)
ระดับสูง (2.67 – 4.00)	14 (19.2)	59 (80.8)	73 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 15.512 df = 1 Sig. = 0.000*

จากตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ค่านิยมของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า ค่านิยมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 7 ค่านิยมของสังคมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมของสังคมของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

ค่านิยมของสังคม	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ระดับกลาง (1.34 – 2.66)	42 (47.2)	47 (52.8)	89 (100.0)
ระดับสูง (2.67 – 4.00)	64 (34.2)	123 (65.8)	187 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 4.286 df = 1 Sig. = 0.038*

จากตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ค่านิยมของสังคมของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า ค่านิยมของสังคมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 8 การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
นาน ๆ ครั้ง	6 (50.0)	6 (50.0)	12 (100.0)
บางครั้ง	38 (38.0)	62 (62.0)	100 (100.0)
เป็นประจำ	62 (37.8)	102 (62.2)	164 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 0.714 df = 2 Sig. = 0.700

จากตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 9 การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

การได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ไม่เคย	19 (65.5)	10 (34.5)	29 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	31 (45.6)	37 (54.4)	68 (100.0)
บางครั้ง	48 (35.0)	89 (65.0)	137 (100.0)
เป็นประจำ	8 (19.0)	34 (81.0)	42 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 17.805 df = 3 Sig. = 0.000*

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 10 การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียน กวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียน กับการตัดสินใจเข้าเรียน กวดวิชา

การพูดคุยชักชวนจากเพื่อน	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ไม่เคย	7 (70.0)	3 (30.0)	10 (100.0)
นานๆ ครั้ง	8 (30.8)	18 (69.2)	26 (100.0)
บางครั้ง	67 (50.0)	67 (50.0)	134 (100.0)
เป็นประจำ	24 (22.6)	82 (77.4)	106 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 23.611 df = 3 Sig. = 0.000*

จากตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 11 การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

การได้รับการสนับสนุน จากบิดา มารดา	การตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา		รวม
	ไม่ได้เรียน	เรียน	
ไม่เคย	13 (40.6)	19 (59.4)	32 (100.0)
นานๆ ครั้ง	27 (52.9)	24 (47.1)	51 (100.0)
บางครั้ง	53 (43.4)	69 (56.6)	122 (100.0)
เป็นประจำ	13 (18.3)	58 (81.7)	71 (100.0)
รวม	106 (38.4)	170 (61.6)	276 (100.0)

Chi-square = 18.051 df = 3 Sig. = 0.000*

จากตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 17 การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	นัยทางสถิติ
1.เพศ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
2.ระดับชั้นเรียน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
3.ระดับผลการเรียน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
4.รายได้หรือค่าใช้จ่าย	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
5.รายได้ของครอบครัว	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
6.ค่านิยมของนักเรียน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
7.ค่านิยมของสังคม	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
8.การได้รับข้อมูลข่าวสาร	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
9.การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
10.การพูดคุย ชักชวน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05
11.การได้รับการสนับสนุน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เห็นถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนำไปสู่การจัดการปูพื้นฐานทางการเรียนที่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 รวมทั้งสิ้น 890 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มประชากรนักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 รวมทั้งสิ้น 890 คน แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดโควตาดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 92 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 92 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเอง ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็น จำนวน 36 ข้อ เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน

2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม โดยเป็นแบบสอบถามข้อมูล ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งมีความหมายดังนี้

4	หมายถึง	เป็นจริงอย่างยิ่ง
3	หมายถึง	เป็นจริง
2	หมายถึง	ไม่ค่อยจริง
1	หมายถึง	ไม่จริง

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาเกี่ยวกับความคิดเห็นค่านิยมของนักเรียน ค่านิยมของสังคม การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 1.เกี่ยวกับความคิดเห็นค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคม มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
- คะแนน 1.00 – 2.00 ไม่เห็นด้วย
- คะแนน 2.01 – 3.00 ปานกลาง
- คะแนน 3.01 – 4.00 เห็นด้วย
- 2.เกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคม มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
- คะแนน 1.00 – 2.00 มีค่านิยมในระดับต่ำ
- คะแนน 2.01 – 3.00 มีค่านิยมในระดับปานกลาง
- คะแนน 3.01 – 4.00 มีค่านิยมในระดับสูง
- 3.เกี่ยวกับการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้
- คะแนน 1.00 – 2.00 ได้รับคำแนะนำน้อย
- คะแนน 2.01 – 3.00 ได้รับคำแนะนำปานกลาง
- คะแนน 3.01 – 4.00 ได้รับคำแนะนำมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา จำนวน 4 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามข้อมูล ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งมีความหมายดังนี้

4	หมายถึง	เป็นประจำ
3	หมายถึง	บางครั้ง
2	หมายถึง	นานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำส่งแบบสอบถาม จำนวน 276 ฉบับ ด้วยตัวเองพร้อมเก็บรวบรวมคืน โดยได้รับกลับคืนมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 92 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 92 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 276 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS สำหรับวินโดว (Statistical package for the Social Sciences / for windows) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งวิเคราะห์เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งวิเคราะห์เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน

ตอนที่ 4 เป็นการทดสอบสมมติฐาน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม และการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ χ^2 - test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ และร้อยละ สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 175 คน คิดเป็นร้อยละ 63.4 และเป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 101 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.01 ขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 118 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 ผลการเรียน 2.51 – 3.00 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และต่ำกว่า 2.50 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 มีรายได้ที่นักเรียนได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 193 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ รายได้ระหว่าง 3,001 – 7,500 บาท จำนวนทั้งสิ้น 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 25,000

บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งวิเคราะห์เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยค่านิยมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับแรก ได้แก่ การเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมา คือ อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชา มีการสอนที่เข้าใจง่าย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.25$) และลำดับสุดท้าย คือ การเรียนกวดวิชาไม่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 1.93$)

2. ปัจจัยค่านิยมของสังคม ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมา คือ นักเรียนต้องการความสำเร็จในการเข้ามหาวิทยาลัย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และการเข้ามหาวิทยาลัยปิดได้จะเกิดความภาคภูมิใจ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และลำดับสุดท้าย คือ ควรส่งเสริมให้มีการเรียนกวดวิชามากขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.39$) เนื่องจากปัจจัยค่านิยมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยทางด้านจิตใจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ระดับ 1.34 จึงยังไม่เป็นเอกภาพเท่าที่ควร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งวิเคราะห์เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน สรุปผลได้ดังนี้

การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาที่เกี่ยวกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ลำดับแรก ได้แก่ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ป้ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมา คือ การได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$) ได้รับคำแนะนำจากบิดามารดา ผู้ปกครองและญาติพี่น้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) และลำดับสุดท้าย เป็นการได้รับคำแนะนำจากอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$)

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม และการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ χ^2 - test สรุปผลได้ดังนี้

1. เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ระดับชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ค่านิยมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ค่านิยมของสังคมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นระดับชั้นเรียน รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียน รายได้ของครอบครัวของนักเรียน ค่านิยมของนักเรียน ค่านิยมของสังคมของนักเรียน การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา ได้แก่ การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียน การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียน และการได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ส่วนเพศ ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน และการได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียน ไม่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม มีประเด็นสำคัญน่าสนใจ ควรแก่การนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลดังนี้

1. โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาในระดับเห็นด้วยและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.22$) ได้แก่ ปัจจัยค่านิยมของสังคม และอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) ได้แก่ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน เมื่อพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร เป็นรายข้อในแต่ละปัจจัย พบว่า

1.1 ปัจจัยค่านิยมของนักเรียนที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ในเรื่องการเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางขึ้น ($\bar{X} = 3.31$) อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชา มีการสอนที่เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.25$) อาจเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเตรียมพร้อมกับการสอบและมีการแข่งขันในการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จึงมีการเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้นเพื่อให้มีการเตรียมพร้อมและมีประสบการณ์ในการสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ สุกัญญา เกษศิริปี (2542:57) ได้สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 2 จำนวน 567 คน ปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พบว่า นักศึกษาที่มาจากสอบคัดเลือกระบบเดิมและระบบปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนพิเศษมาก คิดเป็นร้อยละ 78.7

1.2 ปัจจัยค่านิยมของสังคมที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ในเรื่องสังคมโดยทั่วไปมักมีการแข่งขันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.75$) นักเรียนต้องการความสำเร็จในการเข้ามหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.74$) และการเข้ามหาวิทยาลัยปิดได้จะเกิดความภาคภูมิใจ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) อาจเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเตรียมพร้อมกับการสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในระบบใหม่ที่ใช้ทั้งผลการเรียนเฉลี่ยสะสมและคะแนนสอบคัดเลือกทำให้นักเรียนต้องเรียนกวดวิชา โดยสอดคล้องกับ วราพร เตชะธเนศ และคณะ (2542:3) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการกวดวิชา กับค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ และการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยเป็นสาเหตุสำคัญทำให้นักเรียนต้องเข้าระบบการกวดวิชา และสอดคล้องกับการศึกษาของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2522:2) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย พบว่า ค่านิยมทางสังคมที่ยกย่องนับถือผู้ที่มีการศึกษาสูงในสังคมไทย เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละระดับพยายามศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย

2. จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม และการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มนักเรียนเพศชายมีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกับกลุ่มนักเรียนเพศหญิง

2.2 ระดับชั้นเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 5 ตามลำดับ แสดงว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีการเตรียมพร้อมกับการสอบและแข่งขันในการสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จึงมีการเรียนกวดวิชามากขึ้น

2.3 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกันมีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน โดยในแต่ละระดับผลการเรียนเฉลี่ยมีความสนใจในการเรียนกวดวิชา

2.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับของนักเรียน

ต่ำกว่า 3,000 บาท มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีรายได้ 3,001 – 7,500 บาท อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

2.5 รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัว 10,001 – 25,000 บาท และต่ำกว่า 10,000 บาท เนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนต้องได้รับจากครอบครัว ฉะนั้นถ้าครอบครัวที่มีรายได้สูงย่อมจะทำให้มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาสูงขึ้น

2.6 ค่านิยมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนที่มีค่านิยมของนักเรียนระดับกลาง มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีค่านิยมของนักเรียนระดับสูง อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีค่านิยมของนักเรียนระดับกลาง ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

2.7 ค่านิยมของสังคมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนที่มีค่านิยมของสังคมระดับสูง มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีค่านิยมของนักเรียนระดับปานกลาง เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีค่านิยมของสังคมระดับสูง มีทัศนคติและสภาพแวดล้อมที่ให้การสนับสนุนในเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยสูง ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

2.8 การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกวดวิชาต่างกันมีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาไม่แตกต่างกัน

2.9 การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนที่มีคำแนะนำจากอาจารย์บางครั้ง มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีคำแนะนำจากอาจารย์นานๆครั้ง เป็นประจำ และไม่เคย อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีคำแนะนำจากอาจารย์บางครั้ง ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

2.10 การพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนที่มีการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนเป็นประจำ มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนบางครั้ง นานๆ ครั้ง และไม่เคย เนื่องมา

จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีการพูดคุย ชักชวนจากเพื่อนเป็นประจำ ซึ่งเป็นแรงจูงใจและสนับสนุนในการเรียนกวดวิชา ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

2.11 การได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องบางครั้ง มีการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องเป็นประจำ นานๆ ครั้ง และไม่เคย อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องบางครั้ง ทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ใน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน และปัจจัยค่านิยมของสังคม พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ประกอบดังนี้

1. ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน ประกอบด้วย นักเรียน อาจารย์ และผู้ปกครอง

ด้านนักเรียน ผู้ปกครองและครูอาจารย์ควรดูแลเอาใจใส่ ทั้งด้านจิตใจและสุขภาพของนักเรียน ให้เตรียมพร้อมทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการตลอดจนถึงที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต จากการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนกวดวิชาว่า การเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางขึ้น แต่มีความคิดเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีผลต่อการเรียนในโรงเรียนในด้านเสีย คือ เหนื่อย มีค่าใช้จ่ายมาก ไม่มีเวลาพักผ่อน นักเรียนต้องรู้จักประมาณตนไม่เลือกเรียนมากวิชาเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดความสับสน เสียเวลา เสียเงิน โดยเปล่าประโยชน์ นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือยอมรับกับระบบการศึกษาในโรงเรียนมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชา

2. ปัจจัยค่านิยมของสังคม ประกอบด้วย โรงเรียน ครอบครัว และครูหรืออาจารย์

ด้านโรงเรียน ควรเน้นวัตถุประสงค์สำคัญของหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของตนเอง จากผลการศึกษา นักเรียนเห็นว่า นักเรียนไม่มีความมั่นใจที่จะสอบแข่งขัน ฉะนั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำข้อสอบก็คือ การจัดสอนเสริมหรือการสอนเพิ่มนอกเวลาเรียน การนำข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยปีก่อนๆ ที่ผ่านมาให้ให้นักเรียนได้ฝึกทำ ประกอบกับการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจจากนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ด้านครอบครัว ควรมีการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนในสาขาวิชาที่ถนัดและชอบ ไม่ควรกดดันจากค่านิยมทางสังคมที่มีการแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากครอบครัว ญาติพี่น้อง ฉะนั้นผู้ปกครองควรมีการเอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อผลการเรียน ตลอดจนแนะนำคณะวิชา สาขา ที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

ด้านครูหรืออาจารย์ ควรปรับปรุงคุณภาพการสอน โดยอาจารย์ผู้สอนต้องให้ความรู้อย่างเต็มที่ ทั้งทางเทคนิค และความรู้พื้นฐานหรือหลักวิชาของแต่ละวิชา ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งที่นักเรียนจำนวนมากให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชา เพราะโรงเรียนที่ไม่มีความพร้อม หรือเรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาปัญหาและสาเหตุที่ทำให้มีการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มมากขึ้น
2. ควรจะศึกษาแนวทางในการตัดสินใจการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ควรจะศึกษาความต้องการประสบความสำเร็จในการเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิช. (2518). กระบวนการของการเรียนค่านิยมและกิจกรรมวัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- คณาภรณ์ กิตติคำ และคณะ. (2540). ลักษณะและความต้องการของนักเรียนมัธยมปลายต่อโรงเรียนกวดวิชา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2529). ประมวลสังเคราะห์ผลงานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชวนพิศ บุญจรัส. (2542). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ : กรณีศึกษาโรงเรียนเทพศิลากรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ พบ.ม.กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พิศาลบุตร. (2520). ประวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทำปกเจริญผล.
- ถวัลย์ วรเทพภูมิพงษ์. (2530). แนวความคิดกระบวนการและโครงสร้างการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- นันท์นั คัมปรีดี. (2543). การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาโรงเรียนบางขุนน้อยพิทยาคม อำเภอบางขุนน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2533). ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปภาณี ฐิติวัฒนา. (2523). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เปรมฤดี มหาภาสกร. (2532). การสอนพิเศษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2530). เด็กและผู้ใหญ่ : การรับรู้ความหมายร่วมกัน, การสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย : การสื่อสารในครอบครัว. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2529). กวดวิชา : ภาพสะท้อนตัวใครตัวมันในระบบการศึกษาไทย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 21 (ธันวาคม – มกราคม) : 67 – 72.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2529, ธันวาคม-มกราคม). "กวดวิชาสำคัญแค่ไหน; วารสารการศึกษาแห่งชาติ.

21 – 22 (6) : 4.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

วราพร เตชะธเนศ และคณะ. (2543). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการกวดวิชากับค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน. โครงการงานนิทรรศการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วลัยลักษณ์ พิริยะสุรวงศ์. (2542). กวดวิชากับระบบแพ็คตัดออก. กรุงเทพฯ : สานปฏิรูป, 2 (เมษายน), 4.

วารสารสงขลานครินทร์. (2544, กันยายน – ธันวาคม). ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. 7 (4): 295.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2522). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษา ปริญญาโท. กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วุฒิชัย จำนง. (2522). พฤติกรรมการตัดสินใจ. โครงการวิจัยสนับสนุนโดยคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมบัติ สุขสมบูรณ์. (2540). การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญาโท. กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สายใจ ชาญเกตุวิทย์. (2527). การนำเสนอผลงาน การซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สินีนารถ สัตยมาศ. (2520). การใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา เกษศิริ. (2542). การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม(จิตวิทยา)เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทน์เอม. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2529, ธันวาคม – มกราคม) "เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร; วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(5): 34 – 51.

สุพัตรา สุภาพ. (2523). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ. (2540, มีนาคม). "ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย; นิตยสารคู่แข่ง. 2(7): 83 – 85

แสวง รัตนมงคลมาศ. (2536). การตัดสินใจทางสังคม : การระดมมวลชนและการมีส่วนร่วมการจัดองค์กร. (เอกสารประกอบการเรียนวิชา พล.701) คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อภิชัย พันธเสน. (2529, ธันวาคม – มกราคม). 'กวดวิชา : เหตุผลและผลที่เกิดขึ้น; วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(9), 14 – 33.

อัมพวัลย์ วิศวธีรานนท์.(2541).วิถีชีวิตคนรุ่นใหม่:ศึกษากรณีพฤติกรรมการบริโภคอาหารของวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ พบ.ม.(จิตวิทยา)กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่าย
เอกสาร.

อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไบโหม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชา จำนวน 38 ข้อ

1. การเลือกกวดวิชา จำนวน 2 ข้อ
2. ปัจจัยค่านิยมของนักเรียน จำนวน 25 ข้อ
3. ปัจจัยค่านิยมของสังคม จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา จำนวน 4 ข้อ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามสภาพเป็นจริง ในการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน
3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ไม่มีผลเสียหายหรือกระทบกระเทือนต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ จะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และนำผลมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวปณิธิ มากซุง

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยด้านบุคคล

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ หรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

- 1 เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง
- 2 ระดับชั้นเรียน

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
- 3 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมถึงปัจจุบัน

☐ เกรดเฉลี่ยไม่เกิน 1.50

☐ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.00

☐ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 2.50

☐ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.00

☐ เกรดเฉลี่ย 3.01 ขึ้นไป
- 4 คณะที่นักเรียนอยากเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (โปรดระบุ ได้มากกว่า 1 คณะ)
.....
- 5 เมื่อนักเรียนเรียนจบระดับอุดมศึกษาแล้วคาดหวังในอาชีพอะไรมากที่สุด (โปรดระบุ)
.....
- 6 รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับโดยประมาณต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท

☐ 3,001 – 5,000 บาท

☐ 5,001 – 7,500 บาท

☐ 7,501 – 10,000 บาท

☐ 10,001 – 15,000 บาท

☐ มากกว่า 15,000 บาท
- 7 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 10,001 – 25,000 บาท

☐ 25,001 – 50,000 บาท

☐ 50,001 – 75,000 บาท

☐ 75,001 – 100,000 บาท

☐ มากกว่า 100,000 บาท

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านความคิดเห็นในเรื่องการกวดวิชา

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ หรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ใน □ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. นักเรียนได้เรียนกวดวิชาหรือไม่

- ☐ ไม่ได้เรียน เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เพราะ ไม่เชื่อว่าการเรียนกวดวิชาจะทำข้อสอบได้

☐ การเรียนกวดวิชาเสียเวลาเปล่าประโยชน์

☐ ผู้ปกครองไม่สนับสนุน

☐ การเรียนกวดวิชาเสียค่าใช้จ่ายมาก

☐ เพราะมั่นใจในตัวเองว่ามีความรู้ความสามารถเพียงพอ

☐ การเรียนในโรงเรียนที่เรียนอยู่ก็พอเพียงแล้ว

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- ☐ เรียน เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สร้างความมั่นใจในการทำข้อสอบ

☐ เรียนตามเพื่อน

☐ เพราะเรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ

☐ ถือโอกาสออกจากบ้าน

☐ ตามความต้องการของผู้ปกครอง

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนกวดวิชาในด้านต่างๆ

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เป็นจริง อย่างยิ่ง	เป็นจริง	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง
<u>ค่านิยมของนักเรียน</u>				
1 การเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยเพิ่มความมั่นใจในการทำข้อสอบ				
2 การเรียนกวดวิชาจะทำให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น				
3 การเรียนกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำข้อสอบกว้างขวางยิ่งขึ้น				
4 เพื่อรู้แนวข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย				
5 การเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการทบทวนวิชาต่างๆ ที่เรียนมาตลอดทั้งปี				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เป็นจริง อย่างยิ่ง	เป็นจริง	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง
6 เนื้อหาที่สอนในโรงเรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการทำข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียน ต่อมหาวิทยาลัย				
7 การเรียนกวดวิชาทำให้มีความรู้เท่าทันหรือทัดเทียมเพื่อน				
8 การเรียนกวดวิชาช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากขึ้น				
9 อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชามีเทคนิคการสอนเข้าใจง่าย				
10 อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชาเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง				
11 อาจารย์ที่โรงเรียนกวดวิชามีบุคลิกภาพและอัธยาศัยที่ดี				
12 อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีความตั้งใจสอนสูง				
13 กลุ่มผู้เรียนกวดวิชาเป็นผู้มีความตั้งใจเรียนสูง				
14 อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีคุณสมบัติเพียงพอน่าเชื่อถือ				
5 การเรียนกวดวิชาทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น				
16 การกวดวิชาช่วยเพิ่มพูนความรู้				
17 การเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยทางด้านจิตใจ				
18 การเรียนกวดวิชามีผลกระทบต่อการเรียนคือ มีความรู้มากขึ้น รู้ล่วงหน้าทำให้ เรียนที่โรงเรียนเข้าใจ				
19 การเรียนกวดวิชาทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในหลักสูตรน้อยลง				
20 การเรียนกวดวิชาตลอดทั้งปีเป็นการเสียเวลาและเงินจำนวนมาก				
21 การเรียนกวดวิชาทำให้มีเวลาน้อยลงที่จะทบทวนวิชาที่เรียนมาแล้วในโรงเรียน				
22 การเรียนกวดวิชาเป็นการเรียนระยะสั้นเป็นการเร่งรัดเกินไปและเกิดผลกับการ เรียนรู้น้อย				
23 การเรียนกวดวิชาไม่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้				
24 การสอบคัดเลือกได้หรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการเรียนเดิมมากกว่าการเรียนกวด วิชา				
25 การเรียนกวดวิชาทำให้เหนื่อยไม่มีเวลาพักผ่อน มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น				
<u>คำแนะนำของสังคม</u>				
26 ถ้ามีเงินมากพอควรเรียนกวดวิชา				
27 ควรส่งเสริมให้มีการเรียนกวดวิชามากขึ้น				
28 การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยทำให้นักเรียนต้องกวดวิชาเพิ่มขึ้น				
29 การเรียนกวดวิชาเป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เป็นจริง อย่างยิ่ง	เป็นจริง	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง
30 นักเรียนต้องการความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยปีของรัฐ				
31 การสอบเข้ามหาวิทยาลัยปีของรัฐได้จะเกิดความภาคภูมิใจต่อตนเอง เพื่อน และผู้ปกครอง				
32 นักเรียนคิดว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยปีของรัฐได้จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ให้แก่ครอบครัว				
33 สังคมโดยทั่วไปมักมีการแข่งขันอยู่เสมอ				
34 สังคมมีค่านิยมยกย่องผู้ที่สามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงได้				
35 สังคมมีการจำกัดโอกาสทางการศึกษา				
36 สังคมมีการจำกัดโอกาสทางด้านอาชีพ				

ตอนที่ 3 การได้รับข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการกวดวิชา

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			
	เป็น ประจำ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1 นักเรียนเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกวดวิชาจากสื่อสารมวลชน ป้าย โฆษณาและประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ				
2 นักเรียนเคยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา				
3 นักเรียนเคยได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา				
4 นักเรียนได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบิดามารดา ผู้ปกครองและญาติพี่น้อง เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา				

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ผศ. สุวิชา	โกมลทัต	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ผจงศักดิ์	หมวดสง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผศ.ดารากา	วรรณวนิช	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/5-35

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1/ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปณิธิ มากซุง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน กวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์รัฐ สาเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนา เครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 276 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบ สอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปณิธิ มากซุง ได้เก็บข้อมูล ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5191790 มือถือ 01-558031

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวปณิธิ	มากซุง
วัน เดือน ปีเกิด	29 มิถุนายน 2522	
สถานที่เกิด	จังหวัดพิษณุโลก	
ที่อยู่ปัจจุบัน	155/21 หมู่บ้านสินธนา 5 ถนนนวลจันทร์ สุขาภิบาล 1 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม บางกะปิ 10240	

ประวัติการศึกษา

2528 – 2533	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนนรบุตรศึกษา อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
2534 – 2539	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
2541 – 2544	จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากสถาบันราชภัฏพระนคร บางเขน กรุงเทพฯ